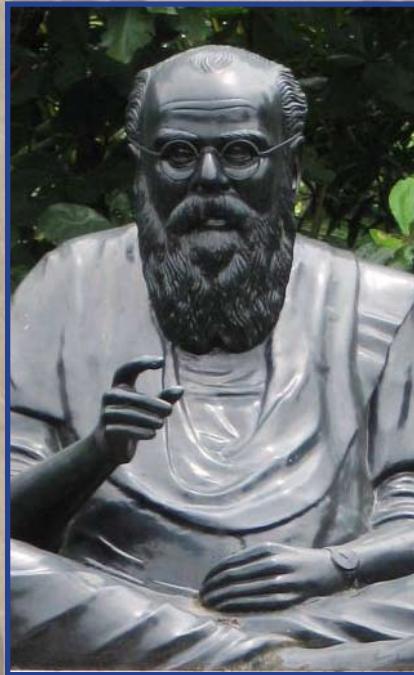

மக்கள் முன்னணி

மார்ச் 2018 | ரூ.15

சிலையை உடைத்தால்
சந்தனை தோற்குமா?

பாசிசத்தை
நொறுக்குவோம்!

சனவரி25 மொழிப்போர் ஈகியர் நாளில் திருச்சியில் நடந்தேறிய தமிழ்த்தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை மாநாட்டு நிகழ்வுகள்

சீழ்ப்பளூர் சின்னச்சாமி, விராலிமலை சன்முகம் நினைவிடத்தில் அர்சனி செலுத்தியபோது...

தியாகிகளுக்கு வீரவணக்கம் செலுத்தியபோது...

மொழிப்போர் வரலாறு குறித்த புகைப்படக் கண்காட்சி

மாநாட்டு அரங்கம்

நிமிர்வுக் குழுவின் கலை நிகழ்ச்சி

மாநாட்டு மலரின் முதல் வரைவு அறிமுகம்

இ, எஃ மீட்

மார்க்சிய லெனினிய அரசியல் மாத இதழ்

தெப்பு: 38 | பிப்ரவரி 2018

ஒசிரியர் குழு
விநாயகம்
ரமணி

நிர்வாகக் குழு
கண்ணன்,
அமுது, மணிகண்டன்
கார்த்திக்

தெப்ப வழவுமைய்பு
மெய்யருள்

சந்தா
தனி இதழ் ரூ. 15
ஆண்டுச் சந்தா ரூ.200

முகவரி
எண்: 40/456, மாதவரம் நெடுஞ்சாலை,
மூலக்கடை, சென்னை - 60
பேசி: 94446 87829 | 044-2434 1355

facebook : cpmlmakkalviduthalai
editor.makkalviduthalai@gmail.com
kalaseithikal.makkalviduthalai@gmail.com

உள்ளடக்கம்

தலையாங்கம்	04
சனவரி 25, 2018 - தமிழ்த் தேசிய சுயநிற்ணய உரிமை மாநாடு	07
மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள்	18
சாதி ஒழிந்த, சமதர்ம, தமிழ்தேசக் குழியரசு படைப்போம்!	22
பறிபோகும் தமிழக வளங்கள்	25
தமிழக அரசியல் வெற்றிடமும்- ஏஜினியின் ஆஸ்மீக அரசியலும்	28

தலையங்கம்

காவிரிப் பிரச்சனை — உச்சநீதிமன்றத்தீர்ப்பு. மேல் முறையீட்டுக்குச் சென்ற தமிழ்நாட்டுக்குப் பாதகமான தீர்ப்பு. 15 ஆண்டுகளுக்கு மேல்முறையீடு வாய்ப்பில்லையாம். உச்சநீதி மன்றத்தின் உச்சபாச்ச சர்வாதிகாரம், 35 ஆண்டுகளாக நடந்த வழக்கு தமிழகத்திற்கு வஞ்சகம் செய்துள்ளது. 2007ல் காவிரி நடுவர் மன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பு தமிழ்நாட்டிற்கு 419 டி.எம்.சி, கர்நாடகத்திற்கு 270 டி.எம்.சி, கேரளத்திற்கு 30 டி.எம்.சி, புதுச்சேரிக்கு 7 டி.எம்.சி. எனச் சொன்னது. மழைப் பொழிவு கணக்கிடப்பட்டு தமிழ்நாட்டிற்கு 192 டி.எம்.சி. கர்நாடகம் தரவேண்டியது என்றுது. இந்தத் தீர்ப்பை மதிக்காமல் கர்நாடக அரசு தன்னீரைத் திறந்துவிட மறுத்துவந்தது. தஞ்சை, நாகை, திருவாரூர், கடலூர், புதுகை, திருச்சி உள்ளிட்ட மாவட்டங்களின் விவசாயம் நீரில்லாமல் காய்ந்து நெல் உற்பத்திப் பரப்பு குறைந்ததுதான் மிசசம். காவிரி நடுவர் மன்றத் தீர்ப்பு ஒதுக்கியிருந்த 192 டி.எம்.சியை தற்போது 177.25 டி.எம்.சி எனக் குறைத்துள்ளது. கூடுதல் மழை பெய்து வெள்ளம் வந்தால் அந்த அழிவைச் சந்திக்க வேண்டியது வடிநிலமான தமிழ்நாடு. காவிரிப் பிரச்சனை இந்திய அரசைப் பொறுத்தவரை தமிழ்நாடு — கர்நாடகா இரண்டையும் மோதவிடும் கருவியே ! கர்நாடகாவிற்கு வாக்கு வங்கி அரசியலுக்கான பிரச்சனையே ! ‘காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைத்தால் எதிர்ப்போம்’ என கர்நாடக முதல்வர் சித்தராமமையா கூறியுள்ளார். ஆனால் தமிழ்நாட்டிற்கு அழிந்துவரும் விவசாயத்தைக் காப்பதற்கான உயிர்ப்பிரச்சனை !

மீண்டும் ஆந்திர வனப் பகுதியில் செம்மரக் கடத்தல் வேலைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சேலம், திருவண்ணாமலைத் தமிழர்கள் அடித்துக் கொல்லப்பட்டு ஏரியில் வீசப்பட்டுள்ளனர். செம்மரம் கடத்தும் ஆந்திரக் கோடைவரர்கள் இதுவரை கைது செய்யப்படவில்லை. தொடரும் இந்தப் படுகொலை தமிழக அரசால் நிறுத்தப்படுமா?

அனுஉலை, அனல் மின் நிலையங்கள் எனக் கடலோர மீனவர்களின் வாழ்வரிமை கேட்பாரற் ற நிலையில், கடலுக்குத் தொழிலுக்குச் சென்ற மீனவர்கள் ஒக்கிப் புயலால் வீசியெறியப்பட்டு, சிதறியோடிப் பிழைத்தவர்கள் குறைவு. கரையொதுங்கிய மீனவர் உடல்கள், மீதமுள்ளவர்கள் என்னிக்கை அதிகம் என உரைத்தது.

வான்படை, கப்பற்படை என மீனவர்களை, ஈழத்தமிழர்களை ஒடுக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தும் இந்திய அரசின் அதிகாரம் கடலுக்குச் சென்ற ஆயிரக்கணக்கான மீனவர்களைத்தங்களைக் கண்டுபிடிக்க, மீட்டெடுக்க வலியுறுத்திய கரையோரக் கதறலைக் காது கொடுத்துக் கேட்கவில்லை. மீனவர்களே தங்களது உறவுகளைத் தேடிக் கடலோடி சில உடல்களை மீட்டு வந்தனர். இலங்கை அரசின், இந்திய அரசின் ஆயுதப் படைகளுக்குப் பலியான மீனவர் எண்ணிக்கையை, தனது பொறுப்பற்ற தன்மை காரணமாக ஒக்கிப் புயலில் கூட்டியது இந்திய அரசு. கையாலாகாத தமிழ்நாடு அரசின் இரட்டை முதல்வர்கள் விழாக் கொண்டாடி மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். மீனவர்கள் அரசியல் சக்தியாக மாறாமல் வாழ்வரிமையை, பாதுகாப்பை உத்திரவாதப்படுத்த முடியாது.

2017—18 ஆம் ஆண்டில் கல்விக் கட்டணத்தை தீர்மானிக்க ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி என்.வி.பாலசுப்பிரமணியன் தலைமையிலான குழு 2016—17இல் இருந்ததைவிட 2017—18, 2018—19 ஆண்டுகளுக்கு உயர்த்தியுள்ளது. கட்டண உயர்வுக்கேற்ப மாணவர்களின் உதவித் தொகையை உயர்த்த வேண்டிய தமிழக அரசு, உயர்கல்வி பயிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி மாணவர்களின் உதவித்தொகையைக் குறைத்துள்ளது. இது வன்மையாகக் கண்டிக்கத் தக்கது. அடுத்தடுத்து உதவித் தொகை பெறும் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பிரித்துப் பிரித்து உதவித் தொகையில் கைவைத்து, எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை முடக்க பிரித்தானும் சூழ்சியைக் கடைப்பிடிக்கிறது. அன்பு மகள் அனிதாவின் உயிரைப் பறித்த நீட்ட மருத்துவத் தேர்வு வருகிற மே 6 அன்று நடைபெறும் என அறிவிப்பு வந்துள்ளது. சி.பி.எஸ்.இ பாடத்திட்டத்தில் நடத்தும் நீட்ட தேர்விலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு விலக்குக் கோரிச்ட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதலைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டிய தமிழக இரட்டை முதல்வர் அரசு இரட்டை வேடம் போடுகிறது. நீட்ட பயிற்சி மையங்களை நடத்திக் கொள்ளையடிக்கும் தனியார் பயிற்சி நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் போட்டு கோடிக்கணக்கான மக்கள் பணத்தை

வீணாடிக்கிறது. கிராமப்புற ஏழை, எளிய, அரசுப்பள்ளிகளில்,

அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களின் மருத்துவக் கனவைப் பொசுக்கும் நீட்ட தேர்வை விரட்டியடிக்க, மாணவர்கள், இளைஞர்கள், பெற்றோர்களை அணிதிரட்டி தமிழ்நாடு தழுவிய போராட்டக் களங்களை உருவாக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டு உயர்நீதிமன்றங்களில் தமிழில் வாதாட அனுமதியில்லை என இந்திய அரசு மீண்டும் அறிவித்துள்ளது. 2006 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தரசு சொன்னால் திரும்பத் திரும்ப உச்சநீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி, ‘உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் மறுக்கிறார்கள்’ எனும் பதிலை கிளிப்பிள்ளை போல் மீண்டும், மீண்டும் நமக்கு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது மத்திய அரசு.

நாம் என்ன செய்வது? தமிழ்நாட்டு அரசியல் உரிமைக்கான போராட்டக் களத்தை வீரியப் படுத்தவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. தமிழ்நாட்டு வளங்களைச் சூறையாடி, விவசாயிகளின், விவசாயத் தொழிலாளர்களின், கிராமப்புறத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வுரிமையைப் பறிக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கும் இந்திய அரசு, எடுபிடி தமிழக அரசுக்கு எதிரான போராட்டக் களத்தை உருவாக்க வேண்டும். கல்வியை மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்றுவதற்கான மாணவர் — இளைஞர் போராட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

தோழர்களே!

உலகமயமாக்கச் சுரண்டலுக்கு எதிராக, ஒரே மதம், ஒரே கல்வி, ஒரே தேர்வு, ஒரே வரி, ஒரே வழிபாடு என ஒற்றை அதிகார அரசை நிறுவும் காவிபயங்கரவாத அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக, புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் அமைப்புகளின் ஒற்றுமை தவிர்க்கமுடியாததாக மாறியுள்ளது. புரட்சிகர, இடதுசாரி, சனநாயக சக்திகளின் ஒன்றுபட்ட போராட்டக்களுமே தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் சிறுபான்மை மதம் சார்ந்த மக்களுக்கு நம்பிக்கையளிக்க முடியும். ஆனால் இதற்கு நேர்மாறாக பிளவுகள், பிளவுகள் எனச் சிதறிக்

கொண்டே இருப்பது எதிரிகளைத்தான் பலப்படுத்தும். 2014 சென்னை, திருவெற்றியூரில் நாங்கள் உற்சாகத்துடன் இணைந்து ஒற்றுமை மாநாடு நடத்திய “கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மா—லெ) மக்கள் விடுதலை” விரும்பத் தகாத பிளவைச் சந்தித்துள்ளது. 2007இல் நெய்வேலி அமர்வில் தீர்மானிக்கப்பட்டு மதுரையிலிருந்து வரத் தொடங்கி, பின்னர் சென்னையிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த ”மக்கள் விடுதலை” இதழ் எமது அமைப்பிலிருந்து வெளியேறிச் சென்ற தோழர்களால் உரிமைகொண்டாடப்படுவதால் ஆசிரியர் குழுவில் சிறிய மாற்றத்துடன் இதழ் தொடர்ந்து வரும்.

‘மக்கள் முன்னணி’ இதழுக்கு தொடர்ந்து ஆதரவளித்து தோள் கொடுத்த உற்சாகப்படுத்த வேண்டுகிறோம். ஆன்மீக அரசியல் ரஜினியை முந்திக் கொண்டு, கமலின் மைய அரசியல்! தனது பயணத்தை இராமேஸ்வரம் முன்னாள் சனாதிபதி அப்துல்கலாம் வீட்டில் ஆசிபெற்று மதுரையிலிருந்து தொடங்கியுள்ளது. கொடியில் ஆறு கைகள் ஆறு மாநிலங்களைக் குறிக்குதாம். எந்த ஆறு மாநிலங்களை? தென்னிந்தியாவாம். நான் இடதுமில்லை, வலதுமில்லை. கொடியில் மையம், கட்சியின் பெயரில் மையம்.

தராசு முள்ளாம் எந்தப் பக்கமும் சாயாதாம்! மக்கள் நீதி மையம்! சாதியைச் சொல்லிக் கொண்டு வினையாடியதை நிறுத்த, எல்லோரும் சேர்ந்து ஊழல் ஒழிப்பு, இலவசங்கள் இல்லை, பத்தாயிரம் வள்ளல்கள் உருவாக்கப்படுவார்களாம். தமிழில் பேசினால் போதுமாம். தமிழ் வாழுமாம். ஒரே உளரல். தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து தொடங்கி, தேசிய கீத்தில் முடிந்தது. பெல்லி முதல்வர் கெஜல்லிரிவால், விவசாயிகள் சங்கத் தலைவர் பி.ஆர்.பாண்டியன் சிறப்பு அழைப்பாளர்கள். பாரதி கிருஷ்ணகுமார் நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பாளர்! இடது உழைப்பு மையத்திற்கு எதற்கோ? இரஜினி — கமல் இருதுருவ அரசியலைக் கட்டமைக்கும் ஊடக கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் கைவரிசையைச் சந்திக்கத் தயாராவோம்!

ஆசிரியர் குழு.

சனவரி 25, 2018 - தமிழ்த் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை மாநாடு

சனவரி 25 — இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து தன்னை அனலுக்கு ஒப்படைத்த மொழிப்போர் ஈசியர்கள் கீழப்பற்றாவூர் சின்னச்சாமி மற்றும் விராலி மலை சண்முகம் ஆகியோரின் நினைவிடங்களில் வீரவணக்கம் செலுத்தி விட்டு, ஈசி சின்னச்சாமி நினைவரங்கின் நுழைவாயிலில் மொழிப்போர் ஈசியரின் நினைவுத்தாண்முன்பு தமிழ்த் தேசிய சுயநிர்ணய

தோழர் கென்னடி

உரிமை மாநாட்டில் பங்கேற்க வருகை தந்த தலைவர்கள், தோழர்கள் அனைவரும் ஈசியர்களுக்கு வீரவணக்கம் செலுத்தினர். பறைமுழுக்கத்துடன் அனைத்து ஈசியரின்

பெயர்களையும் முழங்கி வீரவணக்க நிகழ்வு நடந்தது. அந்த இடத்தில் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த இந்தி தினிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டம் மற்றும் கீழடி பற்றிய புகைப்படங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

கீழப்பற்றாவூர் சின்னச்சாமி அரங்கத்தில் நிமிர்வு கலைக்குழுவின் எழுச்சிப் பறைமுழுக்கம் நடந்தேறியது. மாநாட்டின் நோக்கத்தை சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லி, மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த தோழர்களையும் உரையாற்ற வந்திருந்த பல்வேறு இயக்கங்களைச் சேர்ந்த தலைவர்களையும் வரவேற்றி சி.பி.எம்.எல். மக்கள் விடுதலையின் திருச்சி மாவட்டச் செயலாளர் தோழர் கென்னடி வரவேற்புரையாற்றினார்.. பின்னர் கோட்பாட்டு அரங்கம் தொடங்கியது.

கோட்பாட்டு அரங்கம்

இவ்வரங்கத்திற்கு சி.பி.எம்.எல். மக்கள் விடுதலையின் பொதுச் செயலாளர் தோழர் பாலன் தலைமையேற்றார். அவரது தலைமையுரையில், “தமிழ்த் தேசிய அரசியலில் ஒரு அடுத்தக் கட்ட வளர்ச்சியை, நகர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கோடு இவ்வரங்கம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. வலதுசாரி பிற்போக்கு இந்துதேசியவாத சக்திகள் ஆட்சியதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, சமூகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் மாற்றத்தை உருவாக்குகின்ற

தோழர் பாலன்

முயற்சியை எடுத்து வருகின்றனர். கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகாலமாக உருப்பெற்ற இந்திய தேசியத்தை, இந்திய அரசமைப்பை மிகவும் மையப்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் ஒற்றைத்தன்மை கொண்டதாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸைப் போன்ற தாராளவாத சக்திகளால் உருவாக்க முடியாத சீர்த்திருத்தங்களை இன்று ஆட்சியில் இருக்கும் பா.ச.க. அரசு செய்துகொண்டிருக்கிறது. ஜி.எஸ்.டி. தொடங்கி மாநில அரசின் உரிமைகளைப் பறிக்கும் சீர்த்திருத்தங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இந்ததேசியம் என்ற மாபெரும் கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கு இந்திய அரசமைப்பை மென்மேலும் ஒற்றைத்தன்மை கொண்டதாக மாற்றியாக வேண்டும். அதே நேரத்தில் ஒரு நவீன தேச அரசை, அரசமைப்பை அவர்களால் உருவாக்கிவிட முடியுமா? அவர்களுடைய சிந்தனை 'extra constitutional' என்று சொல்லும் வகையில் இருக்கிறது. அரசமைப்புக்கு வெளியே உள்ள மத நிறுவனங்கள், சமுதாய நிறுவனங்கள் வழியே இந்த சமூகத்தை வழிநடத்தும் ஆட்சி அமைப்பு முறைதான் அவர்களுடைய கொள்கை கோட்பாடுகளாக இருக்கின்றன. ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கோ 'ஓரே நாடு, ஒரே சந்தை, ஒற்றையாட்சி' என்பது தனது பொருளாதார தேவையாக இருக்கிறது. இந்துத்துவ சக்திகளுக்கோ இந்து தேசம், ஒற்றையாட்சி என்பது நூறாண்டுகால கனவாக இருக்கிறது. எனவே, இவ்விரு சக்திகளின் கூட்டு அமைந்துள்ளது. ஜனநாயகம் பற்றி அதிகம் பேசும் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய

சக்திகள் இங்கே பிற்போக்குவாத இந்துத்துவ சக்திகளோடு கூட்டணி வைக்க தயங்கவில்லை. ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன் அமெரிக்காவுக்குள் நுழைய விசா மறுக்கப்பட்டவர் மோடி.

ஆனால், அவரைப் போன்றவரைதான், ஊடகப் பரப்புரைகளின் மூலம் மாபெரும் தலைவராக முன்னிறுத்தி நாட்டின் தலைமை யமைச்சராக்கி உள்ளனர். இன்னொரு புறம் ஓவ்வொரு தேசிய சமூகத்தையும் குலைப்பதில் இந்துத்துவ சக்திகள் மும்முரமாக செயல்பட்டு வருகின்றனர். ஓவ்வொரு தேசிய அலகிலும் சில சாதிகளில் உருவாகியுள்ள முதலாளிய வர்க்கத்தினருடன் சமுதாயகூட்டணி அமைத்து இந்து தேசிய அரசியலைக் கட்டமைக்க முயல்கின்றனர். இத்தகைய ஒரு போக்கை கடந்த 2014 ஆம் ஆண்டின் நாடாளுமன்ற தேர்தலில் தமிழ்நாட்டில் கண்டோம். மொத்தத்தில், இன்றைய இந்திய அரசியல் என்பது ஏகாதிபத்திய இந்துத்துவ சக்திகள் மற்றும் மாநில அளவிலான சாதிய சக்திகள் ஆகியவற்றின் கூட்டோடு முன்னகர்கிறது. இந்த சூழலில்தான், நூறாண்டிற்கு மேலான வரலாற்று மரபு கொண்ட தமிழ்ச் சமூகத்தில் இருந்து தமிழ்த் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை என்ற முழக்கத்தை முன் வைக்கிறோம். 'தெற்கில் இருந்து ஒரு சூரியன்' என்ற தலைப்பில் திராவிட அரசியல் பற்றி அன்மையில் நூல் வந்தது. அதுபோல், நமது வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாக இந்தியாவின் தெற்கில் இருந்து, தேசிய இனங்களின் சனநாயக கோரிக்கையாக, அரசிரிமை கோரிக்கையாக சுயநிர்ணய உரிமை கோரிக்கையை எழுப்புகின்றோம். சாதி ஒழிந்த தமிழ்த்தேச சுடியரச படைத்து சோசலிசத்தை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லும் இலட்சியத்தை உயர்த்திப்பிடித்து முன்னேறுவோம்' என்று முடித்தார்.

பின்னர் பேசிய உரிமைத் தமிழ்த்தேசத்தின் ஆசிரியர் தோழர் தியாகு, தமிழ்த் தேசியத்தின் வரலாற்று வழித்தடத்தை விளக்கிப் பேசினார். "இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் மொழிவழித் தேசியங்களின் வளர்ச்சிக்குக் காலனியாதிக்கம் போலவே மற்றொரு தடையாக அமைந்தது இந்துக் குழக்கமாக அறியப்படும் வர்ன சாதிக் கட்டமைப்பு. இந்தியத் தேசியத்துக்கு இணையாகவே மொழிவழித் தேசியங்களும் வளர்ந்தன. ஒரு வகையில் இந்தியத் தேசியத்தின் வளர்ச்சியே கூட மொழிவழித் தேசியங்களின்

தோழர் தியாகு

வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தது எனலாம். இந்தியத் தேசியம் எதிர்வகைத் தேசியமே தவிர நேர்வகைத் தேசியமன்று என்றாலும், அது இந்துத்துவப் பழையமையிலிருந்து ஊட்டம் பெற்ற தயங்கியதில்லை என்றாலும், வல்லாதிக்கத்துடன் முரண்பட்ட வரை குடியாண்மை (சனநாயக) உள்ளடக்கம் கொண்டிருந்தது. வரம்புக்குட்பட்ட அளவில் என்றாலும் வல்லாதிக்கக எதிர்ப்புக்கு மக்கள் பெருந்திரளை அணிதிரட்ட வேண்டிய தேவை இருந்தது. இதற்காக மக்கள்மொழியில் பேசவும் மக்கள்மொழியில் கலை இலக்கியம் படைக்கவும் வேண்டியிருந்தது.

ஆகவேதான் இந்தியத் தேசியம் வளர்ந்த போதே தமிழ்த் தேசியமும் வளர்ந்தது. இரண்டுக்குமான முரண்பாடும் முட்டல் மோதலும் அப்போதே வெளிப்பட்ட போதிலும் ஒன்றையொன்று ஒழித்துக் கட்டும் பகைமையாக முற்றவில்லை. தந்தை பெரியார் குடியரசு ஏட்டடைத் தொடங்கியது சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது மட்டுமன்று, வரலாற்றுவழியில் தமிழ்த் தேசம் தன்னைத்தான் இனங் காண்பதற்கான போராட்டத்தின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. பார்ப்பன மேலாதிக்க எதிர்ப்பும் சமூகநீதிக்கான குரலும் வெளிப்படையாக ஒலித்தன என்னும் அதேபோது இது தமிழ்த் தேசிய வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கியக் கட்டத்தைக் குறித்தது. பின்னர் வந்த முதல் மொழிப்போரில் பெரியார் தலைமையிலான சுயமரியாதை இயக்கம் முதன்மைப் பங்கு வகித்தது தற்செயலன்று. மொபாசியின் தமிழரசுக் கழகம் இந்தியத் தேசியக் காங்கிரசின் அங்கமாகவே தொடங்கியது,

இறுதி வரை இந்தியத் தேசியத்துக்குட்பட்ட தமிழ்த் தேசியத்தையே வலியுறுத்தி வந்தது என்றாலும் தமிழக எல்லைகளை மீட்கும் போராட்டத்தில் சிறப்பான பங்கு வகித்தது. தேசியத்தின் இன்றியமையாக் கூறாகிய தாயக உரிமைக்கான போராட்டத்தில் மொபாசியின் வரலாற்றுப் பங்களிப்பு மதிக்கத்தக்க ஒன்று.” இவ்வாறு இந்திய தேசியம், திராவிட இயக்கம், பொதுமை இயக்கம், தனித்தமிழ் இயக்கம், எல்லைக் காப்பு போராட்டங்கள் என யாவும் எங்ஙனம் தமிழ்த் தேசிய அரசியல் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன என விரித்துரைத்தார்.

இதை தொடர்ந்து, இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் தோழர் ந.இரவீந்தரன் பேசினார். அவரது உரையில் இலங்கையின் தேசிய இனச் சிக்கல் வளர்ச்சிப் பெற்ற வரலாற்றுப் பின்னணியைப் பற்றி திறனாய்வு நோக்கில் விரிவாகப் பேசினார். வரலாற்று ரீதியாக தேசியத்தின் மூன்று வடிவங்களை எடுத்துரைத்து, ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் இருந்து முன்னாள் குடியேற்ற நாடுகள் பெற்ற விடுதலையுடன் தேசியத்தின் நான்காம் வடிவம் மேற்கொள்ந்து வரலாயிற்று என விளக்கினார்.

மேலும், “மூலதன வாய்ப்போடு முன்னேறிய தேசங்கள் ஏனைய தேசங்களை ஆக்கிரமித்தது போன்றே, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னர் விவசாய வாய்ப்புடன் முன்னேறிய முழுச் சமூக சக்தி ஒன்று, அதாவது இன மரபுக்கும் அல்லது திணை ஒன்று, ஆதிக்க சாதியாகி ஏனைய இன மரபுக்கும் அல்லது திணைகள் ஆகிய முழுச் சமூக

பேராசிரியர் ந.இரவீந்தரன்

சக்திகளை இடைநிலைச் சாதிகளாக அல்லது தீண்டாமைக்குரிய சாதிகளாக கட்டமைத்துக் கொண்டன. தினை எனப்படுவது இனம், குலம், நிலம், ஒழுக்கம் என்பவற்றைக் குறிப்பது. அந்த வகையில் இன மரபுக்குழுக்கள் விவசாய வாய்ப்பின் மேலாண்மையோடு சாதிகளாக முழுச் சமூகச் சக்தியின் மேலாதிக்கத்தை தினை மேலாதிக்கமாகப் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

இத்தகைய தினை வாழ்வைக் கண்டறியும் வாய்ப்பு தமிழிலக்கியத்தில் தினைக்கோட்பாடு முன் னிறுத்தப்பட்டதன் வாயிலாக அறியக் கிடைத்தது. அது மட்டுமின்றி, பக்திப் பேரியக்கம் வாயிலாக ஏற்பட்ட சமூக மாற்றம் சாதிகளிடையே அதிகாரம் கைமாற்றப்படுவதில் வர்க்க சமூகத்தில் போல (பழைய வர்க்கங்கள் அழிக்கப்படுவது போல) அல்லாமல் பழையன அதிகாரமிழந்து தொடர்ந்து வாழும் போதே ஏற்படுகிற ஒரு வேறுபட்ட மாற்றச் செல்நெறியைக் காட்டியது. பழையன நீடிப்பதும் புதியனப் புகுவதுமான வேறுபட்டதொரு செல்நெறி என்று சாதி, தினைக் கோட்பாடு பற்றி உரையாற்றினார்.

இவரைத் தொடர்ந்து, சி.பி.எம்.எல். மக்கள் விடுதலைக் கட்சியின் தலைமைக் குழுத் தோழர் விநாயகம் உரையாற்றிய போது, "இந்தியா என்றொரு தேசம் இருந்ததில்லை. இது காலானியாதிக்க சக்திகளாலும் இந்தியப் பெருமதலாளிகளாலும் கட்டமைக்கப்பட்டதே ஆகும். இன்று நேபாளில் அந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு சபையால் அந்த அரசமைப்பு சட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இங்கோ காலானியாதிக்க சக்திகளும் இங்குள்ள பெருமதலாளிகளும் சேர்ந்துஇந்தஅரசமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றிக் கொண்டனர். இந்திய பெருமதலாளிகள் காலனியவாதிகளுக்கும் இங்குள்ள சாதிய நிலவுடைமை சக்திகளுக்கும் பிறந்த கள்ளக் குழந்தைகள் ஆவர்.

அன்றைக்கு காலானியாதிக்க சக்திகளும் காந்தி, நேரு போன்றவர்களும் என்ன செய்தார்களோ அதைத்தான் இன்று வாஜ்பாய், மனமோகன் சிங், மோடி போன்றவர்கள் செய்கின்றனர். அன்றைக்கு ஒரு கிழக்கிந்திய கம்பெனி கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. இன்று பல கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

தோழர் விநாயகம்

அடிப்படையில் பெரிய வேறுபாடெடுவும் இல்லை. அமெரிக்காவிலும், பிரிட்டனிலும், ஐரோப்பாவிலும் தனக்கான சொந்த தேசத்தை முதலாளிகள் கட்டியேழுப்பினார். ஆனால், முதலாளிய வர்க்கம் வரலாற்றுரைதியாக அப்பாத்திரத்தை இழந்துவிட்டன. அவை, ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒட்டு சதைகளாக இருக்கின்றனர். எனவே ஒப்புக்கொள்வதற்கு கடினமாக இருந்தாலும் இதுதான் உண்மை, நாம் எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற தேசம் இந்திய தேசம் இல்லை. இது நமது தேசம் இல்லை. இந்தியா என்பது பல மொழிகளையும் பல கலாச்சாரங்களையும் பல ஏற்றத்தாழ்வான நிலப்பரப்பையும் கொண்ட ஒரு துணைக்கண்டம் என்பதுதான் கோட்பாட்டு ரீதியாக மிகச் சரியானது. இத்தனை மொழிபேசக் கூடிய வேறுபாடுகள் நிறைந்த மக்களை ஒரு தேசமாக வரையறுப்பது மோசடி. இத்தகைய மோசடி உலகில் வேறெங்குமே இல்லை. ஒரு தேசத்திற்கான ஒற்றுமைஎதுவுமே இல்லை. இங்குள்ள மக்களின் கலாச்சாரம், வேளாண் முறை, வாழ்க்கை முறை எல்லாம் வேறு, மத்திய இந்தியாவில் இருப்போருக்கு வேறு. அப்படியென்றால், எதில் இந்த இந்தியா ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது?. பார்ப்பனிய, மனுதர்ம, சாதியாதிக்கப் பிற்போக்கு நிலவுடைமையினாடே அது தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறது. எனவே, தேசிய விடுதலைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருப்பவர்களானாலும் சரி, தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க நினைப்பவர்களானாலும் சரி பிற்போக்கு நிலவுடைமை சாதிய உறவுகளுக்கு

எதிரானப் போராட்டத்தை தேசிய, வர்க்கப் போராட்டத்தோடு இணைக்காமல் விடுதலைப் பெற முடியாது. பெப்சி, கோக், டெஸ்டா பகுதியில் என்னெண்ய—எரிவாய் எடுத்தல், அனு உலை, கனிம வளங்கள் என இவையாவும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின், ஏகாதி பத்தியத்தின் கட்டுப்பாட்டிலேயே நிகழ்த்தப்படுகின்றன. எனவே, தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் மூன்று சக்திகளை முறியடித்தாக வேண்டும். அவை பிறபோக்கு சாதிய நிலவுடைமை சக்திகள், இந்தியப் பெருமுதலாளிய சக்திகள், ஏகாதிபத்திய சக்திகள். இம்மூன்றுப் பிரிவினரையும் எதிர்க்காமல் ஏதேனும் ஒரு பகுதியை மட்டும் எதிர்த்தால் அது முழுமையான தேசிய விடுதலைப் போராட்டமாக அமையாது.

இந்நிலையில், கம்யூனிஸ்ட்கள் ஏன் தேசிய இனப் பிரச் சனையைப் பேசுகிறார்கள்? கம்யூனிஸ்ட் கருக்கு தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு என்ன தொடர்பு? என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், வரலாறு அதுவல்ல. தேசிய இனச் சிக்கலை கோட்பாடுகியாக விளக்கி நடை முறைப்படுத்தியது சோவியத் யூனியன், வெளின், ஸ்டாலின் போன்றவர்கள்தான். இங்கு இந்தியா ஒரு தேசம் அல்ல, ஒரு துணைக் கண்டம், இந்தியா தேசிய இனங்களின் சிறைக்கூடம் என்று 1960 களில் மார்க்சிஸ்ட்-லெனினிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொன்னது. இந்தியாவின் பெருமுதலாளிகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் தொங்கு சதைகள் என முழங்கியது. இன்று. சாதி ஒழிப்பு, தேசிய விடுதலை, பெண்ணுரிமைப் போராட்டங்களை ஆதரிப்பது என்ற நிலை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிடம் இருக்கிறது. ஆனால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வரலாற்றுப் பாத்திரம், இயல்பான குணாம்சம் என்பது ஆதரிப்பதோ, தலையிடுவதோ அல்ல, தலைமையேற்று நடத்துவ தாகும்.. அவ்வகையிலேயே இந்த மாநாட்டை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி(மா—லெ) மக்கள் விடுதலை ஏற்பாடு செய்துள்ளது. பெரியாரிய இயக்கங்கள், தமிழ்த்தேசிய களத்தில் இருக்கும் இயக்கங்கள், சாதி ஒழிப்புக் களத்தில் இருக்கும் இயக்கங்கள் ஆகிய ஆற்றல்களின் ஒற்றுமையில்தான் தமிழ்த் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையின் அர்த்தம் அடங்கியிருக்கிறது. இம்மாநாட்டின் வாயிலாக, தமிழ்த் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை போராட்டத்தை முன்னெடுப்போம் என்று

மாநாட்டின் வாயிலாக உறுதியேற்கிறோம்” என்று பேசினார்.

இத்துடன் கோட்பாட்டு அரங்கம் நிறைவேற்றுது.

பின்னர் தமிழன் உரிமை மீட்புக்காக பாடாற்றியவர்களையும் மாநாட்டு வரவேற்புக் குழுத் தோழர்களையும் பாராட்டி சிறப்பு செய்யும் நிகழ்வு நடந்தது. அதில் பழந்தமிழர் மெய்யியல் பற்றி ஆய்ந்தறிந்து தமிழுலகிற்கு வழங்கி வரும் பேராசிரியர் நெடுஞ்செழியன், பேராசிரியர் ஜக்குபாய், பெரியாரின் பெருந்தொண்டர் மருத்துவர் முத்து, வரவேற்புக்குழுதோழர்கள்.குறிஞ்சி,எஸ்டி. செல்வராஜ், புதுக்கோட்டை அருள்மொழி, நமச்சிவாயம், வழக்கறிஞர் பால்ராஜ், சந்தன மேரி, பேராசிரியர் குழந்தை, பாட்டாளி, ராமானுஜம், வழக்கறிஞர் மெய்யப்பன், அருண் நெடுஞ்செழியன், வழக்கறிஞர் பாலானி ஆகியோருக்கு சிறப்புச் செய்யப்பட்டது. மேலும், மாநாட்டு மலரின் வரைவு மேடையில் வெளியிடப்பட்டு முழுமையும் அடங்கிய மலர் தனித்த நிகழ்வொன்றில் வெளியிடப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டது.

பின்னர், தமிழ்நாடு மக்கள் கட்சியின் தலைவர் தோழர் மீ.த.பாண்டியனின் தலைமையுரையுடன் மாநாட்டின் அரசியல் அரங்கம் தொடங்கியது. அவரது உரையில், தமிழ்த்தேசிய அரசியலை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கில் பொருத்தமான தலைவர்களை இம்மாநாட்டிற்கு அழைத்துள்ளோம். தமிழ்நாட்டில் இன்னும் பரவலாகதமிழ்த்தேசிய அரசியல் பேசிக், களமாடும் தலைவர்கள்

தோழர் மீ.த.பாண்டியன்

உள்ளனர். உலகமயமாக்கச் சூழலில் ஏற்றுமதிப் பண்டம்போல் புலம்பெயர்ந்து பிழைப்புக்காக இடம்விட்டு இடம், நாடுவிட்டு நாடு பரவலாகியுள்ளது மனிதசமூகம். இதை அறிந்தும் அறியாதவர்கள் போல் அரசு, ஆளும்வர்க்கத்திற்கு எதிராகக் களமாடாமல், உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிராக இயக்கம் காண்பதை இனவாதமென்று சொல்லாமல் என்னவென்று சொல்வது? ‘உதட்டிலே மார்க்சியம், உள்ளத்திலே திரிபுவாதம் என்பதுபோல’. ‘உதட்டிலே தமிழ்த்தேசியம், உள்ளத்திலே இனவாதம்’ எனப் பலவேறு கருத்தியல் போக்குகள் தமிழ்நாட்டில் உலாவருகின்றன. உழைக்கும்மக்களின், ஒடுக்கப்படும் மக்களின் விடுதலையை இணைத்த போராட்டமே தமிழ்த்தேசிய விடுதலைப் போராட்டம். மன்னராட்சி மகுடங்களைப் புறந்தள்ளி ஒடுக்குமுறைக் கருத்தியலுக்கு எதிரான, சனநாயகத்தை உள்வாங்கிக் கொண்ட முற்போக்கான கருத்தியலே தமிழ்த்தேசியக் கருத்தியல்.

பழம்பெருமைகளைப்பேசி, சாதியைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு தமிழ்த்தேசியம் முன் செல்ல முடியாது. பிறபோக்குச் சமூகக்கட்டமைப்பை நொறுக்கி, முற்போக்குச் சமூகஅமைப்பைக் கட்டமைக்கும் வரலாற்றில் தந்தைப் பெரியார் தவிர்க்க முடியாதவர். சமூகம் தற்போது நிலவும் தன்மையிலேயே இருக்க வேண்டும் என்போர்க்கு பெரியாரின் தேவைபூரியாது. நாங்கள் மக்கள் சனநாயகத்தை உள்ளடக்கி, தமிழ்த்தேசியத்தைப் படைக்க முன்நிற்பதால் தந்தைப் பெரியார் எமக்கு ஆயுதம். 80களின் தொடக்கத்தில் பச்சையப்பன் எழுதிய பாடலைப் பாடிய அலங்கைநல்லு சேலம் சிறையில் பாடிய பாடல் . . .

தமிழ்நாடு சொல்லடா

தழைத்தின்பம் கொள்ளடா

செந்தமிழன் உருவமான திராவிடா

தன்மானம் கொள்ளடா.

திராவிடர் இயக்க, பெரியார் இயக்கச் செயல்பாடுகளுடே தமிழ்த்தேசியக் கருத்தியல் உருவாகி வளர்ந்துள்ளது. கருத்தியல் தளத்தில் மக்கள் விடுதலையை இணைத்து தமிழ்த்தேசியக் கருத்தியலைச் செழுமைப்படுத்த கருத்துப்போராட்டம் நடத்தும் அதேவேளை, பலவேறு தமிழ்த்தேசிய அமைப்புகளும்

இணைந்து போராடும் வாய்ப்பை அரசியல் களத்தில் உருவாக்க வேண்டும். சாதிமறுத்த உழைக்கும் தமிழர் ஒற்றுமை, ஒடுக்குமுறையற்ற உழைக்கும் மக்கள் ஒற்றுமை என உருவாக்குவதே சமதர்மத் தமிழ்தேசியக் குடியரசு படைக்கும் இலட்சியத்தை அடையவழியாகும்” என்று பேசினார்.

பின்னர், தமிழ்த் தேச குடியரசு இயக்கத் தோழர் க.இரா.தமிழரசன், தமிழகம் ஓர் அரசியல் முற்றுகைக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளதை விளக்கிப் பேசினார். அதில், ”அரசியல்வாதிகள் என்பவர்கள் அரசு இயந்திரத்தின் வெறும் பேச்சாளர்கள் தான். எனவேதான்,

தோழர் க.இரா.தமிழரசன்

அரசியல்வாதிகளின் மாற்றத்தை விட அரசு இயந்திரத்தின் மாற்றத்தையே நாம் கோருகிறோம் அதைத்தான் பாஜக. தெளிவாக செய்து கொண்டிருக்கிறது. தலைமைச் செயலரை நியமித்த சூடு ஆறுவதற்குள் தமிழக அரசின் திட்டத்துறை செயலாளராக சோமநாதன் நியமிக்கப்பட்டார். இவர் பிரதமர் அலுவலகத்தில் சூடுதல் செயலாளராக இருந்தவர். மோடியின் பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கை அறிவிப்புக்குப் பின்னால் இருந்த தளபதிகளில் ஒருவர். சென்னையில் நடைபெற்ற சோமநாதன் இல்லத் திருமணத்திற்கு பிரதமர் மோடி நேரடியாக வந்து வாழ்த்துமளவுக்கு நெருக்கம். இது போதாதா? இனி மோடியின் கண்ணசைவில் தான் தமிழக அரசின் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுவதும் நிதி ஒதுக்கப்படுவதும் நடக்கும் என்பதற்கு.

இதே போல் மத்திய உள்துறை அமைச்சக அதிகாரியாக இருந்த இராஜகோபால் தமிழக

ஆனநரின் கூடுதல் தலைமைச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். சமஸ்கிருதத்தில் சிறந்த புலமைப் பெற்ற இவரும் பன்வாரிலாலும் இணைந்துதான் ஆனநர் மாளிக்கைக்குள் அசைவ உணவுக்கு தடை விதித்துள்ளனர். இவருக்கு தமிழக அரசின் தலைமை செயலாளருக்கு உள்ள தகுதியும் பொறுப்பும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தலைமைச் செயலாளராக கிரிஜா வைத்தியநாதன், திட்டத்துறை செயலாளராக சோமநாதன், ஆனநர் மாளிகைக்கு இராஜகோபால் என தமிழக அரசின்பிடிபாஜி.க. வின் கைகளுக்கு சென்றுவிட்டது. மக்களால் தேர்ந்தெட்டுக்கப்பட்டவர்களின் அரசாங்க செயல்பாடுகளை முடக்கி ஆனநர் மூலமாக தங்கள் செயல்திட்டங்களைப் பாஜி.க. நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது.” என்று சொல்லி மாநில அரசு இயந்திரம் எப்படி மத்திய அரசின் நேரடி கட்டுப்பாட்டுக்குள் போய்விட்டது என்பதை விளக்கினார். அத்துடன், ”‘தமிழ்நாடு தமிழருக்கே’ என்ற இந்தியத்துக்கு எதிரான முழக்கம்தான் இன்றைய தமிழ்நாட்டின் அரசியல் முற்றுகைக்கு எதிரான முழக்கம்” என்று பேசினார்.

பின்னர், தமிழகமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவர் கே.எம். சௌப் உரையாற்றினார். ”தமிழ்த் தேசிய அரசியலில் இன்று யார் தமிழர்? என்ற பெரிய விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரை, யாரெல்லாம் தமிழர்களுக்காகப் போராடுகிறார்களோ, தமிழர்களின் உரிமைகளுக்காக நிற்கிறார்களோ, அவர்களை ஸ்தவாம் தமிழர்கள் தான். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் பல்வேறு சமஸ்தானங்களோடு உறவில் இருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானம் தொடங்கி பல்வேறு சமஸ்தானங்களில் இருந்து மந்திரிகள், படையணிகளை தமது சமஸ்தானத்திற்கு கொண்டுவந்தார். அப்போது மலையாளிகள், மராட்டியர்கள், தக்கான பீடபூமியைச் சேர்ந்தவர்களை பலரும் வந்து குடியேறினர். முன்னாறு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அவர்களை ஸ்தவாம் இப்போதும் பிறமொழியாளர்களா? இல்லை தமிழர்களா? அப்படியென்றால் கேரளாவிலும் தமிழ்நாட்டிலும் இருக்கும் தமிழர்களை எப்படி வரையறுப்பது? இப்படி பல கேள்விகள் தமிழ்த் தேசியத்தில் இருக்கின்றன.

தோழர் கே.எம்.சௌப்

இன்னொருபுறம் இந்திய தேசியவாதத்தை நம்மீது திணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திலையில் சரியான தமிழ்த் தேசியத்தை முன்னெடுக்க வேண்டிய கடமை நம்முன் இருக்கிறது. அந்தக் கடமையை திராவிட இயக்கங்களும், தமிழ்த் தேசிய இயக்கங்களும், உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் இயக்கமும் இணைந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்தப் பணிக்கு நாங்கள் முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுப்போம் என உறுதியளிக்கிறேன்” என்று பேசினார்.

இதை தொடர்ந்து, இளந்த மிழகம் இயக்கத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர் தோழர் செந்தில், ”உலகமய, தாராளமயப் பின்னணியில் உலகளாவிய அளவில் நிகழ்ந்துவரும் வலதுசாரி அரசியல் போக்குகளும் அதன்பகுதியாக இந்தியாவில் வளர்ந்துவரும் அரசியல் போக்குகளும் குறிப்பாக தமிழகத்தில் நிலவிவரும் சமகால அரசியல் போக்குகளும் பற்றி எடுத்துரைத்தார். மேலும், மாநில சுயாட்சிக்கும் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமைக்குமான வேறுபாடு பற்றி பேசினார். வயது வந்த இளைஞர் ஒருவன், தான் அணிந்துகொள்வதற்காக பத்து வயது கொண்ட சிறுவன் அணியத்தக்க அரைக்கால் சட்டையைக் கோருவது எப்படியோ, அப்படித்தான் நாம் மாநில சுயாட்சி என்ற முழக்கத்தை வைப்பதாகும். இந்திய அரசமைப்பு சட்டம் தமிழ்நாட்டு மக்களை ஒரு தேசிய இனம் என்று அங்கீகாரிக்கவில்லை. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் சரண்டிக் கொழுப்பதற்கு வடிவமைக்கப்பட்ட மாகாணங்களின் தொடர்ச்சியாகத் தான்

தோழர் செந்தில்

இன்றைய மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழர்களைத் தேசிய இனம் என்றும் தேசிய இனத்திற்குள்ள சயநிரணய உரிமை உண்டென்றும் அங்கீகரிக்கக் கோருவதில் நம்முடைய போராட்டத்தின் தொடக்கம் இருக்கிறது. ஒரு மனிதனின் தலைநிமிர்வு சயமரியாதை, ஒரு தேசத்தின் தலைநிமிர்வு சயநிரணய உரிமையாகும்” எனப் பேசி முடித்தார்.

பின்னர், தமிழக மக்கள் முன்னணியின் பொதுச் செயலாளர் தோழர் பொழிலன் பேசும்போது, தமிழ்த் தேசிய அரசியலின் வளர்ச்சியின் இன்றைக்கு பொது சமூகத்தில் தமிழ்த் தேசியம் குறித்து நிலவும் குழப்பமான பல்வேறு கருத்துப் போக்குகள் பற்றி சொல்லி விரிவாகப் பேசினார். அவரது உரையில், “ஒரே நாடு, ஒரே மக்கள், ஒரே குழுகம் — என ஆர்.எஸ்.எஸ். வகுத்துக்கொண்டு செயலாற்றிய அரங்கியல் பாடத்தைத்தான் மார்க்னிய ஹிலேவீயத்தை வஷ்மொஷிலிம் புரட்சியக்கட்சிழீனரும் பேருளைர். ஹிந்னிய நாடு என்றும், ஹிந்னியச் சமூகம் என்றும் அளஜீட்டத் தொடங்கினர். ஹிந்னியப் புரட்சி நடக்கும் என ஹிலேவீகாத்துக் கிடந்தனர்; கிடக்கின்றனர். ஹிந்னிய அளஜீல் கட்சியை ‘ஹிந்னியப் பொதுவிடைமைக் கட்சி’—என்று வைத்துக்கொண்டனர். ஹிந்னியா தேஞ்சை ஹினங்கவலீன் ஞிறைக்கூடம் என்றவர்கள் அச்சிறைக்கூடத்தை உடைத்தினிடுவது குறித்து எந்தத் ணிட்டத்தைஜிம் முன்வைத்தனில்லை. தேஞ்சை ஜீடுதலைப் புரட்சி என்பது ஒரு மக்கள்(சன)நாயகக் கோள்க்கை அதை

ஆதளீப்போம் — என்கிறவர்கள், அதை முன்னெடுத்து வஷ்நடத்துவோம் என முன்னுக்கு வருவனில்லை.

ஹிந்னியா என்பது நாடல்ல, ஹிந்னியா என்பது ஒற்றை சமூகமும் அல்ல என ஒங்கி ஒலீத்து, தேஞ்சை ஹின அளஜீல் கட்சிகளைக் கட்டிப் புரட்சியை அரங்கியல் — செயல்ணிட்டங்களை முன்னெடுத்தினிடும் போதே புரட்சிகர செயற்பாடுகள் முன்னுக்கு நகரமுடிஜிம். தலீழ்த் தேச அரங்கியலும் அதன் ஜீடுதலைக்குள்யே போர்க்களத்தைக் காணமுடிஜிம்.

அத்தகைய வஷ்டத்தடத்தை முன்னெடுப் பதற்கான பிலைழீல் ஆய்வி செய்வதும், முன்னெடுத்து நடத்த வேண்டிய கடமையை மேற்கொள்ளுவதுமே ஹின்றைக்குத் தலீழக மக்கள் புரட்சிழீன் மீது நம்நிக்கைஜிடைய தலீழ்த் தேச ஹியக்கங்கவலீன், புரட்சியை

தோழர் பொழிலன்

மார்க்னிய ஹிலேவீயை ஹியக்கங்கவலீன், ஆளீயப் பார்ப்பலீய எணிர்ப்புகொண்ட ணிராஜீட் ஹியக்கங்கவலீன் கடமை என்பதை உணரவேண்டும்.”” என்று பேசி முடித்தார்.

இதை தொடர்ந்து கட்சியின் முன்னணித் தோழர் கோ.சீனிவாசன், மாரியப்பன், காளிமுத்து, அருண்சோரி, கண்ணன் ஆகியோர் மேடையில் மாநாட்டின் தீர்மானங்களை முன்மொழிய அவை நிறைவேற்றப்பட்டன.

இதை தொடர்ந்து, திராவிடர் விடுதலைக் கழகத்தின் தலைவர் தோழர் கொளத்தூர் தா.செ.மணி உரையாற்றினார். ” நீதிக்கட்சி

தோழர் கொளத்தூர் தா.செ.மணி

தொடங்குவதற்கு முன்பே அயோத்தி தாசர், சுதேசிகள் யார்? வந்தேறிகள் யார்? என்று எழுதுகிறார். தமிழ்நாட்டில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வருபவர்களும் தமிழ்நாட்டிற்குள் குடியேறி நூறாண்டுகளாக வாழ்ந்து வருபவர்களும் சுதேசிகள் என்று குறிப்பிடுகிறார். அடுத்து, இந்தியதேசத்திற்கு வந்து குடியேறி இந்துக்கள் என்று அழைக்கப்பெற்றோர், அன்மையில் வந்தேறிய ஆரியர்கள் சுதேசிகள் ஆகமாட்டார்கள் என்று கூறுகிறார். இதைத்தான் நாமும் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. பல தமிழ்த் தேசியர்கள் பல நேரங்களில் மா.பொ.சி. போன்றோர்கூட்டாரை தமிழர்கள்? என்று இணைத்துக் கொள்ளலாம், யாரை விலக்கி வைக்கலாம்? எனகிற போது பிற மொழியாளர்களைத் தான் விலக்கி வைக்க வேண்டும் என்றும் இந்தியதேசியத்தின், இந்துமதத்தின் பாதுகாவலர்களாக இருக்கும் பார்ப்பனர்களைத் தமிழர்கள் என்று இணைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லி இருப்பதால் நான் இந்த செய்தியை சொன்னேன்.

நீதிக்கட்சியைச் சேர்ந்த டி.எம்.நாயர், ஒரே மூல மொழியில் இருந்து தோன்றிய தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய மொழிபேசும் தேசிய இனக்கள் இந்தியாவில் இருந்து பிரிந்து கூட்டரசாங்கம் அமைக்கவே நாம் பாடுபடுகிறோம் என்று சுமார் நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு 1917 இல் எழுதுகிறார். பெரியார் 1952 ஆம் ஆண்டு நடந்த முதல் தேர்தலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஆதரிக்கிறார். பிறகே அதே ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில், பிரிந்து போகின்ற சுயநிர்ணய

உரிமைக் கோரிக்கையைக் கம்யூனிஸ்ட்கள் கைவிடும் போது அதை விமர்சித்து விடுதலையில் எழுதுகிறார். அம்பேத்கர் பதவியை விட்டு விலகும் போது நான்கு காரணங்களை முன்வைக்கிறார். அதில் இரண்டு காரணங்களைப் பெரியார் ஏற்றுக் கொள்கிறார். இந்தியாவின் ரசிய ஆதரவு நிலைப்பாட்டை அம்பேத்கர் எதிர்ப்பதைப் பெரியார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காஷ்மீரில் இந்துக்கள், பெளத்தர்கள் வாழும் பகுதியை இந்தியாவுடனும் முஸ்லிம்கள் வாழும் பகுதியை பாகிஸ்தானோடும் இணைக்க வேண்டும் என்று அம்பேத்கர் வைக்கும் முன் மொழிவைப் பெரியார் ஏற்கவில்லை. காஷ்மீரிகள் யாரோடு இருக்க வேண்டும் என்பதை காஷ்மீரிகள்தான் முடிவுசெய்ய வேண்டும் என்று சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரித்து எழுதுகிறார். ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சாதி ஒழிந்த, சுயநிர்ணய உரிமை கொண்ட தமிழகம் படைக்க வேண்டும் என்ற முழுக்கத்துடன் மாநாடு நடத்துவதற்கு பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் இணைத்து நின்று நம்முடைய

தோழர் ஆரோக்கியமேரி

செயல்பாடுகளை முன்னெடுப்போம்” என்று கூறி அவர் தனது உரையை முடித்தார்.

இறுதியாக, சிபிஎம்.எல்.மக்கள் விடுதலையின் மையக் குழுத் தோழர் ஆரோக்கியமேரியின் நன்றியுரையுடன் மாநாடு நிறைவுற்றுவது.

உலகமய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக ஒரே மொழி, ஒரே மதம், ஒரே பண்பாடு ஒற்றை இந்திய ஆட்சிக்கு எதிராக சனவரி 25,2018 மொழிப்போர் ஈகியர் நாளில் நடந்தேறிய தமிழ்த்தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள்

இடம்: திருச்சி

நாள் :25.01.2018

1. சனவரி 25 மொழிப்போர் ஈகியர் நாளில் தமிழ்மொழி காக்க 1938லும், 1965லும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் தன்னைக் கொடையாகக் கொடுத்த ஈகியர்களுக்கு இம்மாநாடு வீரவணக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது. இந்திய அரசின் தேசிய இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும், விரிவாதிக்க அடக்கமுறைக்கு எதிராகவும் களம்கண்டு இன்னுயிரைக் கொடுத்த தமிழகத்தின் ஈகியர்களுக்கும் ஈழம், காஷ்மீர், பஞ்சாப், வடகிழக்கு மற்றும் பிற தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டங்களில் உயிர்கொடுத்த மாவீரர்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும் மற்றும் சனநாயகத்திற்கான போராட்டங்களில் உயிர்நீத்த அனைத்து ஈகியர்களுக்கும் இம்மாநாடு வீரவணக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது.

2. இப்போதைய அரசியல்சூழல் ஒரு தீவிரமான காலமாற்றத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது. வலதுசாரி சங்பரிவார சக்திகள், சுதந்திரத்திற்குப் பின்தைய 70 ஆண்டுகால இந்தியாவின் அரசியல் முகத்தை, அரசமைப்பு நிறுவனங்களை, அரசமைப்புமுறையை முற்றிலுமாக ஏகபோக, பாசிச திசைவழியை நோக்கி மாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அதனொரு அம்சமாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற வடிவங்களுக்கான அதிகாரங்களைக்கூட ஒதுக்கித்தள்ளிவிட்டு, பெயரளவிலான மாநில உரிமைகளைக் கைகழுவிவிட்டு, தனியார் பெருங்குழும அதிகாரிகளை உள்ளடக்கிய சிறுகும்பல் ஆட்சிமுறையை(oligarchy) நோக்கி, அரசமைப்பு நிறுவனங்களைச் சீரமைக்கின்றன. மையத்தில் அதிகாரத்தைக் குவிப்பது என்பது, மாநில உரிமைகளைப் பறிப்பதுமட்டுமல்ல, சாராமசத்தில், அரசமைப்புமுறையையே பாசிசமுறைக்கு மாற்றுவதாகும். எதிர்வருகின்ற இந்தப் பேரழிவைத்தடுக்க, சனநாயக சக்திகள் ஓரண்ணியில் திரளவேண்டுமென இம்மாநாட்டின்

வாயிலாக அறைகூவல் விடுக்கின்றோம். 3.இந்திய அரசமைப்புச்சட்டத்திற்கு வெளியே பழையான மதபீடங்களின் ஆட்சி முறையைப் (Extra Constitutional Authority) புனிதப்படுத்துகின்ற சங்பரிவார சக்திகள், நவீன ஏகபோக உலகவல்லாதிக்க மூலதன சக்திகளோடு கூட்டுசேர்ந்துள்ளன. இந்த தீயக்கூட்டு, அதிகாரத்தை மையப் படுத்துவதற்கும், ஒற்றை ஆட்சியமைப்பு முறையைக் கட்டுவதற்கும் ஆகும். முன்னதன் நோக்கம் அகண்ட இந்துதேசியம். பின்னதன் நோக்கம் ஒற்றையாட்சி வழங்குகின்ற ஒற்றைச் சந்தை. இந்த தீயசக்திகளின் நலன்கள் பொருந்திப் போகின்ற இடத்தில், தேசிய இனங்களின் இறையாண்மைக்கும், மக்களின் உரிமைகளுக்கும் மண்மேடு இடப்படுகின்றது. இவ்விடத்தில்தான், இத்தீயசக்திகளுக்கு எதிராக ஒரேமொழி, ஒரேமதம், ஒரேபண்பாடு, ஒற்றை இந்திய, உலகமய ஆட்சிக்கு எதிராக, தேசிய இனங்களின் சனநாயக உரிமையான குடியரசு உரிமைக்காக, ஓரண்ணியில் திரண்டு போராட, அனைத்து சனநாயக சக்திகளுக்கும் இம்மாநாடு அறைகூவல் விடுக்கின்றது.

4.தற்போதைய அரசியல்சூழலில் மட்டு மல்லாமல், இந்திய அரசமைப்பின் தோற்றும், அதிகாரத்தை மையத்தில் குவிக்கக்கூடிய ஒற்றையாட்சித் தன்மைகொண்டதாகவே பிறப் பெடுத்தது. இந்தியதேசியம் வலதுசாரி பிறபோக்குத் தனத்தோடே வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. அவ்வகையில், 50ஆண்டுகளுக்கு மேலான காங்கிரஸ் ஆட்சி, தேசிய இனங்களை இரத்தவெள்ளத்தில் மூழ்கடித்த துரோகவரலாற்றில் கட்டியெழுப் பியதுதான் இந்தியதேசியக் கோட்டை. அந்தக் கோட்டையில் எழுப்பப்பட்ட சிறைக்கூடங்களில்தான் தேசிய இனங்களின் அரசரிமை, வரலாற்று உரிமை நகச்கப்பட்டுக் கூடகின்றது. அந்த மாயக்கோட்டையின்மீது ஏற்றின்றுதான், அகண்ட இந்துதேசியத்தைக்

கட்டியெழுப்பப் பரிவாரங்கள் முயல்கின்றன. அதுதான் இன்றைக்கு தேசியஇனங்களுக்கான தூக்குக்கல்லூரை மாறியுள்ளது. ஒன்றியம்(Union), மாநிலங்களை என்பதெல்லாம் போலியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற வார்த்தைகளே ஒழிய, இந்தியாவின் நடப்பு அரசமைப்பு விவகாரத்தில் அதற்கு எந்த பொருளும் கிடையாது. ஆட்சிக்கு வருவதற்குமன்பு, மோடி, ஒத்துழைப்புடன் கூடிய கூட்டாட்சி(Cooperative Federalism) என்ற பிரச்சார வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். ஆனால், அவருடைய நடப்பு அரசியல் அகராதியில் அதற்கு எந்தப் பொருளும் இல்லை. அந்தவகையில், இந்திய அரசமைப்பின் சனநாயகவிரோதத் தன்மையை, அதன் தோற்றுத்திலேயே விமர்சித்து, தேசிய இனங்களுக்கான அரசரிமையை, குடியரசு உரிமையை வலியுறுத்திப் போராட வேண்டுமென இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

5. தமிழ்சமூகம், தனது 100 ஆண்டுகால சுயமரியாதை இயக்க வரலாற்றில், தமிழின் ஓர்மை, இந்தித்தினிப்பு எதிர்ப்பு, சுதந்திரத் தமிழ்நாடு, மாநில சுயாட்சி, சுயநிர்ணய உரிமை, தமிழ்த்தேசிய விடுதலை என தமிழ்த் தேசிய அரசியல் பலகட்டங்களைக் கடந்து வந்திருக்கின்றது. ஆங்கிலேய எதிர்ப்பில் இந்தியதேசிய அரசியல் உருப்பெற்ற சமகால கட்டத்திலேயே, தமிழ்த்தேசிய அரசியல் வடவர் எதிர்ப்பாக, சமூகநீதி விழிப்பாக உருப்பெற்றது. அக்கம்பக்கமாக உருப்பெற்ற இவ்விருதேசிய வளர்ச்சிப் பாதைகளை, ஒன்றை பெருஅரசுதேசியமாகவும், மற்றொன்றை துணைத்தேசியமாகவும் சித்தரிக்கின்ற குறைவளர்ச்சி கொண்ட சமூகவியல் பார்வையே, இந்திய தேசியத்தின் கருத்தியல் அடித்தளமாக இருக்கின்றது. தனித்த சமூக, அரசியல் வளர்ச்சிப்பாதையைக் கொண்ட தேசிய சமூகங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை மறுப்பதென்பது, அதன் வரலாற்றுரீதியிலான நவீன வளர்ச்சிப் பாதைக்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதாகும். அவ்வகையில், தமிழ்த்தேசிய சமூகம், தன் வளர்ச்சிப்பாதையைத் தீர்மானித்துக்கொள்வதற்கான சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிப்பது அவசியமானதென இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது. மாநிலசுயாட்சி என்கிற அதிகாரப்பரவலாக்க நிர்வாகக்

கோரிக்கையோடு நிறுத்திக்கொள்வதோ, அல்லது இனக்குமுவாத அரசியல்பேசுவதோ, முழுமையான, முரணற் ற சனநாயகக் கோரிக்கையாக வளர்ச்சிப்பெறாது என இம்மாநாடு தெளிவுபடுத்துகின்றது. தேசியக் கோரிக்கை என்பது உள்ளளவில் பார்ப்பனிய சாதியக்கட்டமைப்புக்கு எதிரானதாகவும், நிலப்பறிமுதல், சனநாயகரீதியாக மறு விநியோகம் உள்ளிட்ட சனநாயகத்தை உள்ளடக்கமாக கொண்ட தேசியத்தை இம்மாநாடு வலியுறுத்துகிறது.

6. மொழிவழி தேசிய சமூகங்களை வெறும் நிர்வாக அலகுகளாகப் பராமரிக்காமல், தேசிய இன அரசு சமூகங்களாக அரசமைப்புச் சட்டத்தில் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

7. சோவியத் மற்றும் சனநாயகக் குடியரசுகளில் உள்ள கூட்டரசுவடிவங்களை முன்மாதிரியாகப் பின்பற்றி அரசமைப்புச் சட்டத்தில் கூட்டரசு மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டுமென இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

8. அரசமைப்புச் சட்ட அட்டவணையில் உள்ள அனைத்து மொழிகளையும் அலுவல் மொழிகளாக மாற்றவேண்டும் எனவும், ஆட்சிமொழி, கல்விமொழி, நீதிமன்றமொழி, தொடர்புமொழியாக அவரவர் தாய்மொழிகளைப் பயன்படுத்த சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரவும் இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

9. இந்தி மற்றும் சமற்கிருதத் தினிப்பைக் கைவிடவேண்டும் எனவும், பிறமொழிகள் வளர்ச்சிக்கான பணிகளைத் தொடங்க வேண்டும் எனவும் இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

10. மாநில அரசுகளின் வரிவருவாயைப் பெருக்குகின்ற திட்டங்களை அமல்படுத்தப் போதுமான சமச்சீரான வரிவிதிப்பு முறையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென, சரக்கு மற்றும் சேவை வரி(GST) போன்ற வரிவிதிப்பு முறைகளை ரத்துசெய்ய வேண்டுமென இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

11. அரசமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள ஆளுநர் அதிகாரம் — 356 போன்ற சட்டப்பிரிவுகள் மற்றும் மாநிலங்களைக் குடியரசத்

தலைவரோ, மத்திய அரசோ, உச்சநிதிமன்றமோ அல்லது தன்னாட்சி பெற்ற அமைப்புகளோ பறிக்கின்ற வகையில் உள்ள சட்டசர்த்துக்களை ரத்துசெய்ய, திருத்தம் கொண்டுவர இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

12. மத்திய, மாநில உறவுகளைச் சீரமைக்க, அமைக்கப்பட்ட ராஜமன்னார் ஆணையம் உள்ளிட்ட பல்வேறு ஆணையங்களின் அறிக்கைகளைப் பாராளுமன்ற விவாதத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் எனவும், ஒரு பொதுவிவாதத்தின் ஊடாக, கூட்டரசு, மாநில சுயாட்சி போன்ற முன்வைப்புகளின் மீது முடிவு காணப்படவேண்டும் என இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

13. கல்வி முற்றிலும் மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்ற வேண்டும். நீட் உள்ளிட்ட மத்திய தேர்வுகளை உடனடியாகரத்துசெய்யவேண்டும் என இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

14. நீதித்துறை நடுவர்களை நியமிக்க மைய அரசு கெண்டுவரவிருக்கும் தேர்வுமுறையை ரத்துசெய்ய வேண்டும் எனவும், தொடர்ந்து மாநில அரசுக்கு உள்ள நியமன அதிகாரம் தொடர வேண்டுமென இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

15. போலீஸ் அதிகாரத்தை மாநிலத்திடமிருந்து பறிக்கும் தேசிய புலனாய்வு முகாமை (NIA) போன்ற முகாமைகளைக் கலைக்கவேண்டும் என இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

16. மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதிநீர்ப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு, ஒரேதீர்ப்பாயம் என்கின்ற சனநாயகவிரோத நடவடிக்கையை உடனடியாக ரத்துசெய்ய வேண்டும் எனவும், சர்வதேச ஹெல்சிங்கி நதிநீர்ப் பங்கீட்டு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் நதிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும் எனவும், காவேரி மேலாண்மை வாரியத்தை உடனடியாக அமைக்க வேண்டும் எனவும், மூல்லைப் பெரியாற்றில் உரிய நீர்த்தேக்குவதற்கான உரிமையை உறுதி செய்யவேண்டும் எனவும் இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

17. கனிமவளங்கள் மற்றும் மாநிலங்களில் உள்ள பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் மீதான அதிகாரத்தை மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்றவேண்டும் என இம்மாநாடு வலியுறுத்து

கின்றது.

18. உலகமயமாக்கலின் விளைவாக வருகின்ற பெருந்தொழில் முதலீடுகள், சுற்றுச்சூழலைக் கெடுக்கின்ற பெருந்தொழிற்திட்டங்கள், அனுஊலைகள், சுரங்கங்கள், துறைமுகங்கள், கடலோர மேலாண்மை மண்டலங்கள், சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்கள், வேதியியல் மண்டலங்கள், ஆய்வுகங்கள், சேமிப்புக்கிடங்குகள், மின்திட்டங்கள், நிலம் கையகப்படுத்துதல், மலைவளம் மற்றும் நீர்வளத்தைச் சூறையாடும் திட்டங்கள் போன்றவற்றை உருவாக்குவதற்கு, உள்ளூராட்சி மக்களையோ, மாநில அரசையோ கலந்தாலோ சிக்காமல் நிறைவேற்றும் மத்திய அரசின் அதிகாரத்தை ரத்துசெய்யச் சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

மேலும் இத்திட்டங்களால் கடல்புற மீனவர்கள், பழங்குடிமக்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகள் என அனைத்துத் தரப்பினரும் பெரும் வன்முறையையும் பகுதி ரீதியான நேரடி பாதிப்பையும் சந்தித்துவருகிறார்கள். எனவே இந்த பெருமுதலாளிய நாசகாரதிட்டங்களை அறவே எம்மன்னில் அனுமதிக்கமாட்டோம் என்பதை இந்தமாநாட்டின் மூலமாக உறுதியேற்கின்றோம்.

19. தமிழ்நாட்டில் உள்ள மைய, மாநில மற்றும் தனியார் தொழில் மற்றும் கல்விநிறுவனங்களில் பணியாற்றுவதற்கும், பயிலுவதற்கு 90சதவீத இடங்களைத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கே வழங்கச் சட்ட உறுதிசெய்யப்படவேண்டும் என இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

20. ஒற்றைத் தேர்தல்முறை, அதிபர் ஆட்சிமுறை, அரசமைப்புச்சட்டத்தைப் புதிதாக எழுதுவது, தேர்தெடுக்கப்படாத அதிகாரவர்க்கத்தைக் கொண்ட தன்னாட்சி நிறுவனங்களை அமைப்பது, நாட்டின் பொருளாதார அடித்தளங்களையே மாற்றக் கூடிய பொருளியல், நிதிக்கொள்கைகளை மாற்றுவது போன்ற எதேச்சதிகார, பாசிச் நடவடிக்கைகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கேற்ப மாநிலங்களுக்கான அதிகாரத்தை அரசமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும்

என இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

21.காஷ்மீர், வடகிழக்கு போன்ற தேசிய உரிமைப் போராட்டப் பகுதிகளில் நடத்தப்படுகின்ற இராணுவ வன்முறைகளை நிறுத்துமாறும், சிறப்பு ஆயுதப்படைச் சட்டங்களை திரும்பப்பெறுமாறும், அவர்களின் தேசிய விடுதலையை அங்கீகரிக்குமாறும் அதற்கான பொதுவாக்கெடுப்பு நடத்துமாறும் இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

22.ஈழம் தொடர்பான இந்திய அரசின் தமிழர் விரோதக் கொள்கையை கைவிடுமாறும், தமிழக மக்களின் குரலுக்குச் செவிசாய்த்து தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் இயற்றிய, இலங்கையில் நடைபெற்ற இனப்படுகொலைக்கு நீதிகேட்டு ஈழத்தில் பொதுவாக்கெடுப்பு நடத்தவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை சர்வதேச மன்றத்தில் இந்தியா முன்வைக்கவேண்டும் என இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது. மாநிலங்களின் நலன்களைப் பாதிக்கின்ற வெளிவிவகாரச் சிக்கலில், மாநிலங்களைக் கலந்து ஆலோசிக்காமல் மத்திய அரசு முடிவெடுக்கக் கூடாது என இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

23.ரோகிங்கியா மக்களை இனப்படுகொலை செய்கின்ற பர்மிய அரசை இந்திய அரசு கண்டிக்கவேண்டும் எனவும், அம்மக்களுக்கு புகலிடம் அளிக்கவேண்டும் எனவும், அம்மக்கள் மீண்டும் அமைதியாகவும், பாதுகாப்பாகவும் பர்மாவில் குடியிருமையுடன் வாழ்வதற்கான சர்வதேச முன்னெடுப்புகளைச் செய்ய வேண்டும் எனவும் இந்திய அரசை இம்மாநாடு வலியுறுத்துகின்றது.

24.சமகாலத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பாலஸ்தீனம், குர்திஸ்தான், ஸ்காட்லாந்து, கியுபக், கடலோனியா, பலுசிஸ்தானம் என உலகெங்கிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டுள்ள பல்வேறு தேசிய சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டங்கள் மற்றும் மக்கள்திரளின் ஜனநாயக எழுச்சிகள் வெற்றிபெற வேண்டுமென இம்மாநாடு வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

25.நேபாளத்தில் உள்ள பல்வேறு தேசிய இனங்களுக்கான உரிமைகளை வழங்கி அரசமைப்புச் சட்டத்தை வடிவமைத்துள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியுள்ளதற்கு இம்மாநாடு வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

26.அமெரிக்காவின் ட்ரம்ப் மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் எதிர்க்கட்சிகளாக வளர்ந்துள்ள பிரான்சில் லைபென், இங்கிலாந்தில் யூகிப(UKIP) மற்றும் இந்தியாவில் மோடி என வலதுசாரிப் பாசிச தேசியம் உலகளாவிய போக்காக வளர்ந்து வருகிறது. இந்த அபாயப் போக்கிற்கு உலகமயத்தின் அரஜாக முதலீடே காரணமாக உள்ளது. ஆனால் இந்தப் பிற போக்குத் தேசியவாதிகள் இடம்பெயரும் தொழிலாளர்களையும், ஆசிய ஆப்பிரிக்க மக்களையும் எதிரிகளாகச் சித்தரிக்கிறார்கள். இந்தியாவில் இல்லாமயர்களை எதிரிகளாக மோடி அரசு சித்தரிக்கிறது. மும்பையில் சிவசேனா பீகாரிகளையும், தமிழர்களையும் எதிரிகளாகச் சித்தரிக்கிறது. இந்த வலதுசாரிப் பாசிச தேசியவாதத்தை அம்பலப்படுத்தி மக்கள் ஒற்றுமையை வலியுறுத்த வேண்டுமென இம்மாநாடு சனநாயக சக்திகளை வலியுறுத்துகிறது.

27.தமிழ்த் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை மாநாடு, தமிழ்ச்சமுதாய அரசியல் வரலாற்றில் காத்திரமான பாத்திரத்தை ஆற்றுவதற்கான முன்முயற்சியை எடுத்துள்ளது. 100 ஆண்டுகால தமிழ்த் தேசிய அரசியல் உரையாடலின் தொகுப்பாக, அதனை ஓரடி முன்நகர்த்தும் வகையில், காலப் பொருத்தமான தீர்மானங்களை எடுத்து வெற்றிகரமாக நிறைவடைந்துள்ளமை கண்டு பேருவகை கொள்கிறோம். இந்நேரத்தில், மாநாட்டுப் பொருள்குறித்த உரையாடலில் பங்குபெற்ற, மாநாட்டிற்கு உழைத்த அனைவருக்கும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி(மார்க்சிஸ்ட் – லெனினிஸ்ட்) மக்கள் விடுதலை, தமிழ்நாடு சார்பாக நன்றிகளை உரித்தாக்குகிறோம்.

சுயமரியாதைப் பண்பாடு,
தற்சார்புப் பொருளாதாரம்

சாதி ஒழிந்த, சமதர்மத் தமிழ்த் தேசக் குடியரசு
படைத்திடுவோ!

சமதர்மக் குடியரசுகளின் கூட்டரசை
உருவாக்கிடுவோ!

சாதி ஒழிந்த, சமதர்ம, தமிழ்தேசக் குடியரசு படைப்போம்!

சனவரி 25 மொழிப் போர் ஈசியர் நாளில் தமிழ்தேசிய சுயநிர்ணய உரிமைக்கான அரசியல் பிரகடனத்தை வெளியிட்டு காலத்திற்குப் பொருத்தமான தீர்மானங்களை எடுத்து வெற்றிகரமாக மாநாட்டை நிறைவு செய்துள்ளோம். உலகமயக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்ட இந்தியாவின் அரசியல் திசைவழியான ஒரே மொழி, ஒரே மதம், ஒரே பண்பாடு, ஒற்றை இந்தியப் பேரரசு என்கின்ற ஆதிக்கத்திற்கு நேரெதிரான முனையில் நின்று தமிழ்தேசத்திற்கான சனநாயக உரிமையான குடியரசுக் கோரிக்கையைப் பிரகடனம் செய்துள்ளோம்.

சனநாயகத்தை, சமூகநீதியை, மொழி யுரிமையை, மாநில உரிமையை முன்னெடுத்த வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாக தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாற்று உரிமையாக நமது அரசியல் பிரகடனத்தை முன்வைத்துள்ளோம். மொழிக்காக மாண்ட இனம். பன்னாறு ஈசியர்களின் குருதியால் போர்க்கோலம் பூண்ட மொழி வரலாற்றில் வேறெதுவும் இல்லை. தெற்கிலிருந்து எழுகின்ற அதிர்வலைகள் ஒவ்வொருமுறையும் இந்தியப் பேரரசு கனவை சூரியனின் வெந்தனலாய் சுடுகின்றன. நேரு காலம் தொடங்கி மோடி காலம் வரை ‘அகண்ட இந்தியாவுக்கு’ அவர்கள் வைக்கும் ஒவ்வொரு அடிக்கும் நாம் அடிகொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். ஒற்றை இந்திய தேசியத்திற்காக வரலாற்றைக் கட்டமைக்க முயல்கிறார்கள். நாமோ பல்தேசிய சமூகங்களின் சனநாயக தேசியத்தை முன்வைக்கிறோம். இந்த நிலையில்தான், எழுபதாண்டுகால ஏக இந்தியக் கனவை நிறைவேற்றுவதற்கான வரலாற்று சக்தியாக இந்துத்துவ சக்தியை ஆட்சிக் கட்டிலில் ஏற்றியிருக்கிறது இந்திய ஆளும்வர்க்கம். இந்தியப் பெருஞ்சந்தை என்கின்ற வல்லாதிக்க வல்லாறுகளின் ஒற்றை சந்தை, ஒற்றை இந்தியா என்கின்ற கனவும் கூட்டுச் சேர்கிறது. இருபெரும் சக்திகளின் இந்த கோரக் கனவு வரலாறு நெடுகிலும் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கிற நம்தேசத்தின் உயிர்முச்சை, விருப்பத்தை அரைத்துப் பொடியாக்குகின்ற

கோரப் பற்சக்கரங்களுக்குள் இமுத்துச்சென்று மனிதகுல நாகரிகத்தின் பகுதியாக தோன்றிய நமது தனித்த வரலாற்றுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கமுனைகிறது. இவ்விடத்தில்தான் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நூறாண்டுகாலமாக போராடிய ஆளுமை களின், அரசியல் சக்தி களின் கோரிக்கைகள் பகற்கனவாக மாறிவிடுவோ என்ற அபாயம் எழுந்து நிற்கிறது.

வரலாற்றில் வென்றெடுத்தக் கோரிக்கைகளையும் தனித்த அடையாளங்களையும் இருக்கின்ற நமது வளங்களையும் இழந்து விடுவோமோ என்ற அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. தேசக் கட்டுமானத்தில் யார் தலையீடு செய்கிறார்கள்? யார் பங்கு வகிக்கிறார்கள்? மக்களின் பங்கு என்ன? என்கின்ற திசை தெரியாக காட்டில் நமது மக்களும் இயக்க சக்திகளும் வாழ்க்கையில் இருந்து எழுகின்ற கோரிக்கைகளோடு உழன்று கொண்டிருக்கின்றனர். எல்லா உரிமைகளையும் மேடையில் விற்பனை செய்த நமது அரசியல் தலைமைகள், தாம் வரையறுத்தக் கோரிக்கைகளுக்கு கடந்த ஐம்பதாண்டு காலத்தில் என்ன நீதி வழங்கப்பட்டது? என்பதற்கு பொறுப்புக் கூறாமல், மக்களுக்கு வாலும் இந்தியப் பெருஞ்தேசியத்திற்கு தலையும் காட்டுகின்ற முகவர்களாக மாறிப்போயுள்ளனர். பாராளு மன்றத்தில் அனைத்திற்கும் வாக்களித்துவிட்டு கொள்கைரீதியாக இந்திய ஆளும்வர்க்கத்துடன் உடன்போக்கு செய்துகொண்டு இறுதி நேரத்தில் மக்களிடம் எழுந்துவரும் கோரிக்கைகளுக்கு மேடையில் சண்டபிரசண்டம் செய்பவர்களா மாறிவிடுகிறார்கள். இரட்டை முகவர்களின் இந்த அரசியல் மக்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துவது மட்டுமல்லாமல் வாடிக்கையாளராகவும் மாற்றிவிட்டது.

1962 லேயே பிரிவினை தடைசட்டத்திற்குப் பின்வாங்கி, ‘திராவிட நாடு’ கோரிக்கையைக் கைவிட்டு 65 மொழிப் போர் வீரர்களின் ஈகத்தால் 67 இல் ஆட்சியைப் பிடித்தார்கள். ஐம்பாதாண்டு காலமாக இரண்டு கழகங்களும் மாநில சுயாட்சி, சமூக நீதி என்கின்ற கோரிக்கையை முழுங்கிக் கொண்டே

இருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்திலே நூற்றுக்கு மேற்பட்ட முறை சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதாக மேடையிலே அகமகிழ்கிறார்கள். ‘இதையெல்லாம் செய்திருக்கேனே’ என்று மக்களைப் பார்த்து கண்டனக் குரலிலே அதட்டுகிறார்கள். இந்த மொழிக்காகவும் மண்ணுக்காகவும் போராடிய நாயகர்களாக தம்மைப் பறைசார்றிக் கொள்கிறார்கள். கங்கையையும் கடாரத்தையும் வடவர்களையும் வென்றெடுத்தைப்போல மேடைகளில் வாளைப் பரிசளித்து மனிமகுடமும் தளபதி பட்டங்களும் சூட்டிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைய நிலைமை என்ன? இவர்கள் பேச்சுக்கும் வாள் வீச்சுக்கும் இடையில் கோரிக்கை எதையாவது வென்றெடுத்திருக்கிறார்களா? மாநில சுயாட்சி என்ற கோரிக்கைக்கு நடை முறையில் எதையாவது மக்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? ஜம்பதாண்டு காலமாக முடிய வில்லை என்றால் மக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூறவாவது கடமைப் பட்டிருக்கிறார்களா? அரசியலிலே மற்ற சக்திகளை ஏனாம் செய்து அகற்றிவிட்டு அரசியல் தலைமையைக் கைப்பற்றியவர்கள், புத்தம் புது முழுக்கம் போல் மாநில சுயாட்சியை உரக்கச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“உரிமைகளை மீட்டெடுக்கப் போகிறோம்” என வாய்ச்சொல் வீரர்களாய் வாளேந்திப் போனவர்கள் உரிமைகளை அதிகமாக விட்டுக் கொடுத்தது நீயா? நானா? என்று பட்டிமன்றம் நடத்தியே மக்களை ஏமாளியாக்குகிறார்கள். பட்டாடை உடுத்திய பண்ணையார்களையும் பண முதலைகளையும் தோளில் போட்ட சிறு துண்டோடும் வெறுங்கையோடும் எதிர்க்க வந்த பாமர வீரர்களாய் இருந்த போதே, ’நாடு வேண்டாம், சுயாட்சி போதும்’ என்றார்கள். இன்றோ இந்தியப் பெருமுதலாளிகளின் முதல் நூறு குடும்பங்களில் பலக் குடும்பங்கள் இரண்டு கழகங்களின் குடும்பங்கள். இன்று எந்த தேசியம் இவர்களுக்கு தேவை? இந்திய தேசியம் சக்குமா? சுயாட்சி இனிக்குமா? இவனோ அவனோ அல்ல, பெரியாளின் இலட்சிய முழுக்கங்களுக்கும் ஈடை நெருப்பில் இன்னுயிர் தந்தவர்களுக்கும் வளர்ச்சிக்கு துணை நின்ற அறி வாளர்களுக்கும், வாக்களித்த மக்களுக்கும் பச்சைத் துரோகம்

செய்தவர்கள்தான் திராவிட அரசியலுக்கு பேராபத்தென்று கூப்பாடு போடுகிறார்கள், கார்பரேட் கம்பெனி அரசியல்காரர்கள்.

பண்ணையடிமையில் உழன்ற விவசாயக் கூலிகளின் இரத்தத்தில் சிவந்து எழுந்த இடதுசாரி இயக்கத்தின் இன்றைய தலைமை என்னவாக இருக்கிறது? தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற குரலெழுப்பிய தோழர் ஜீவாவின் கர்ஜனையால் பலம்பெற்ற இயக்கத்தின் குரல் என்னவாக இருக்கிறது? மண்ணையும் புரியாமல் மக்களையும் தெளியாமல் கழகங்களின் தொங்கு சதையாகவும் காங்கிரசின் கூட்டு சேவையாகவும் மாறிப்போனவர்கள் இன்று தமிழர் உரிமை மாநாடு நடத்துகிறார்கள். யாரிடம் இருந்து தமிழர்களுக்கு உரிமையைப் பெற்றுத் தரப்போகிறார்கள்? இந்திய தேசியம் பற்றி இவர்கள் கருத்தென்ன? பலதேசிய சமூகங்களின் அரசு வடிவம் பற்றி சோசலிசத்தின் நிலைப்பாடு என்ன? மொழியுரிமையாகவும் கலாச்சார உரிமையாகவும் தேசங்களின் உரிமையைச் சுருக்குகின்ற இவர்களின் வர்க்க சார்பு என்ன? நாடாளுமன்றத்தில் ’நீட்’ தேர்வை வரவேற்றுப் பச்சைக் கொடி, தமிழகத்தில் ’நீட்’ தேர்வை எதிர்த்து சிவப்புக் கொடி. சுயநிரண்ய உரிமையைத் திட்டத்தில் இருந்து எடுத்த உரிமைப் போராளிகள்தான் இன்று பச்சையாக தமிழர் உரிமைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். நேபாளத்திலும் இலங்கையிலும் இந்திய விரிவாதிக்கத்திற்கு இராஜதந்திர சேவை செய்கிற இவர்கள்தான் மோடி ஆட்சிக்கு எதிராக இன் உரிமைப் பேசுகிறார்கள். இதுவும் இராஜதந்திரம் தானோ?

ஈழ விவகாரத்தில் இவர்கள் செய்த சேவையால்தான் இடதுசாரி இயக்கத்தைப் பற்றி புதிய தலைமுறை தமிழ் இளைஞர்களிடமும் அன்னிய சிந்தனை உருவாகி யிருக்கிறது. மார்க்சியத்தின் பெயரால் மார்க்சியத்தின் ஆன்மாவை சிதைத்த இவர்கள், பாட்டாளிவர்க்க ஒற்றுமையின் பெயரால் இந்தியப் பெருமுதலாளிய ஆளும்வர்க்கத்திற்கு சேவை செய்வதைத்தான் தேசியம் என்கிறார்கள். இந்தியப் பொருளாதாரத்தை உலகமயமாக்க காங்கிரசுக்கு ஒத்தாசையாய் இருந்தவர்கள், இன்று உலகமயத் தேவையின் பொருட்டே ஒற்றை ஆட்சி, ஒற்றை மதம், ஒற்றைப் பண்பாடு

என வளரும் பா.ச.க.வின் எதேச்சுதிகாரத்தை எதிர்க்க மீண்டும் காங்கிரஸ்க்கு பல்லக்கு தூக்க தயாராகி வருகிறார்கள். இந்திய அரசருவாக்கக் கொள்கையோடு இரண்டற்க் கலந்தவர்கள், மலரும் பல்வேறு தேசிய சமூகங்களை நசக்கி அவற்றை இந்தியப் பெருந்தேசியத்திற்கு உரமாக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் ‘தமிழர் உரிமை’ என்று பேசுவது நமக்கு வேடிக்கையாய் இருக்கிறது.

இன்னும் சிலருக்கோ உலகமயம், புதிய தாராளமயம், தனியார்மயம் இவையெல்லாம் பிரச்சனை இல்லை; இந்துத்துவம், இந்தியப் பெருந்தேசியம், இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் என்பதெல்லாம் பொருட்டல்ல; சாதிய முரண்பாடும் மதப் பெரும்பான்மைவாதமும் அதை தீர்க்க வேண்டிய தேவையும் வெட்டிப் பேச்சுகள். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, சாதி ஒழிப்பு, மதச் சார்பின்மை, சனநாயகம், சோசலிசம் இவையெல்லாம் தமிழர்களுக்கு ஒவ்வாதவை. முதல்வர் பதவியோடு வந்த மாகாண சபை தீர்வுகளைப் புறந்தள்ளிய தமிழ்மீ விடுதலை வீர்களின் ‘தம்பிமார்கள்’ என தம்பட்டம் அடிப்பவர்களுக்கோ மாநில முதல்வராய் முடிசூட்டும் மன்னவன் யாரென்பதுதான் ஒரே பிரச்சனை.

‘மாநில சுயாட்சி’ என்று கேட்பவர்கள்கூட மாநிலத்திற்கென்று உரிமைகள் இல்லை என்பதை வெளிச்சம் போடுகின்றனர். ஆனால், இவர்களுக்கோதான் முதல்வராவதுதான் தமிழ்த் தேசியம்! கடந்த நூறாண்டுகளின் சுயமரியாதை, சமூக நீதி, தமிழ்நாடு தமிழருக்கே, திராவிட நாடு, தனித் தமிழ்நாடு என வளர்ச்சிப் பெற்ற தமிழ்ச் சமூகத்தின் இயக்கப் போக்கை மறுத்து, பொதுவுடைமைச் சிந்தனையை, கொள்கைகளை, இசங்களைக் கைவிட்டு தமிழர் அறம், தமிழியம் என்பதன் பெயரால் இனப் பகை அரசியலுக்கு எண்ணெய் ஊற்றி இன விடுதலைப் போராட்டம் என்கிறார்கள். தீவிரத் தமிழ்த் தேசியராக தம்மைப் பறைசாற்றிக் கொண்டவர்கள் பிற மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி நிறைவேற்றிய வெளி மாநிலத் தொழிலாளர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்ட முன்மொழிவுகளுடன் நிற்கிறார்கள். இச்சூழலில்தான், ஆனும் இந்தியப் பெருந்தேசியவாதிகள் அன்றாடம் உரிமைகளைப் பறிப்பதால் உருவாகியுள்ள

நெருக்கடி ஒருபுறம், இன்னொருபுறம், தமிழர் உரிமைகளைப் பறிகொடுத்த துரோக தலைமைகள், சுயநிர்ணய உரிமைக் கோரிக்கையைக் கைகழுவியர்கள், தமிழர்களின் சனநாயக உரிமையை இனவாதமாக வளர்க்கத் துடிப்பவர்கள், தமிழ்த் தேசியக் கோரிக்கையை நடைமுறை சாத்தியப்பாடு நடையதாக வளர்க்காமல் வெற்று வாய்ச்சவடால் பேசுபவர்கள் என ஆனும் இந்தியப் பெருந்தேசிய வாதிகளுக்கு எதிரானவர்களாகத் தம்மை அழைத்துக்கொண்டு களத்தில் நிற்கின்றனர்.

இந்தச் சூழலில்தான், சாதியநிலவுடைமைக்கு எதிரான சமூக வளர்ச்சிக்கான கோரிக்கையாக, இந்தியப் பெருந்தேசியத்திற்கு எதிரான சனநாயக தேசியக் கோரிக்கையாக, ஏகாதி பத்திய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக சுதந்திர தேசியக் கோரிக்கையாக பல்தேசிய அரசமைப்பில் சனநாயக அரசு வடிவத்திற்கான கோரிக்கையாக, மாநில சுயாட்சி என்கின்ற நிர்வாக சீர்திருத்தக் கோரிக்கைக்கு மாற்றாக ஒரு தேசிய சமூகத்தின் சனநாயக உரிமைக் கோரிக்கையாக, தமிழ் சமூகத்தின் வாழ்வுக்கு வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்ட சொந்த மக்களை அன்னியராகப் பாவிக்கின்ற குறுந்தேசியவாதக் கோரிக்கைக்கு எதிராக அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சனநாயக கோரிக்கையாக தேசிய சனநாயகக் குடியரசு என்னும் முழுக்கத்தை நாம் எழுப்புகிறோம்.

இவற்றையெல்லாம் வலியுறுத்தித்தான் நமது மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள் எடுக்கப் பட்டுள்ளன. மைய மாநில உறவுகளில் ஏற்பட வேண்டிய உடனடி மாற்றங்களையும் உள்ளடக்கி மாநாட்டில் 27 தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தீர்மானங்களை ஓர் அரசியல் இயக்கமாக முன்னெடுத்து தமிழ்ச் சமூகத்தில் உள்ள சனநாயக ஆற்றல்களிடமும் மக்களிடம் கொண்டு சென்று வல்லாதிக்க சக்திகளையும் இந்தியப் பெருந்தேசிய பெருமதலாளிய சக்திகளையும் வீழ்த்தி இனவாதப் பிறபோக்கு சக்திகளை முறியடித்து சாதி ஒழிந்த சமதர்மக் குடியரசு படைத்திடுவோம். சமதர்மக் குடியரசுகளின் கூட்டரசை உருவாக்கிட உறுதியேற்போம்.

●

பறிபோகும் தமிழக வளங்கள்

எல்லா வகையான இயற்கை வளங்களும் ஒருங்கே நிறைந்திட்ட உலகின் ஒரு சில இடங்களில் தமிழக நிலப்பரப்பும் ஒன்று. திட, திரவ, கனிம கச்சா பொருட்களின் பெட்டகமாக தமிழகம் இருக்கின்றது. உலகின் மனித நாகரிக தொட்டில்கள் எனப்படும் தொன்மையான வரலாற்று பிறப்பிடங்களில் தமிழகமும் முதன்மையானது. மனித ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் பிரம்மாண்டமான கட்டிடங்களும் கோயில்களும் கல்லணை போன்ற அணை திட்டங்களும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே கட்டப்பட்டதால் தமிழகம் வரலாற்றில் தனக்கான சிறப்பிடத்தை பிடித்துள்ளது.

தாமிரபரணி, பாலாறு, கொச்சுதலை, இன்னும் பிற ஆற்றுப் படுகைகளில் ஆதி மனிதர்கள் பயன்படுத்திய கற்கோடரிகளும் பிற பொருட்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழகம் முழுமையும் தொடக்க காலம் முதலே மனிதர்கள் நாகரிகத்தோடு வாழ்ந்ததற்கான மொழி மற்றும் பண்பாட்டு அடையாள சின்னங்கள் கிடைத்து வருகின்றன. அதன் மிகப் பெரிய சாட்சியங்களாக குடவரைக் கோயில்களும், கற் சிறபங்களும், ஆதிச்ச நல்லாரும் கீழடியும் விளங்குகின்றன.

பெருங்கற்கால அடையாளங்களும் பாறை ஓவியங்களும், நடுகற்களும், பழந்தமிழரின் வட்டெழுத்து வரிவடிவங்களும், மலை குகை வாழிடங்களும், ஈமச்சடங்கு பொருட்களும் நமக்கு ஆதிகால வரலாற்றையும், மரபையும் ஆதாரங்களுடன் புரிய வைக்கின்றன.

ஜிந்துவகை திணைகளின் வாழ்வியல் முறை களையும், பண்பாடு களையும், பாட்டுடைத்தலைவன், தலைவி, நன்னல்கள், சேய், கடையேழு வல்லள்கள், போன்ற வரலாறுகளை நம் இலக்கியங்கள் ஆவணப் படுத்துகின்றன. தொழில் வணிகம், ஆட்சி முறை குறித்த பதிவுகளை பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நமக்கு காட்சிப் படுத்துகின்றன.

தமிழக மண்ணிற்கென்று, தனித்துவமான மரபான உற்பத்திமுறைகளும் தொழில்களும் வேளாண்மை முறையும், உணவு முறையும், பண்பாட்டு வாழ்வியல் முறையும் உண்டு. பல்லாயிரம் ஆண்டு கால அந்நிய படையெடுப்புகளாலும் உள்ளுக்குள் நடந்த சண்டைகளுக்குப் பிறகு சூறையாடல், கொள்ளை, ஆவண அழிப்புக்கு பிறகும் கூட தனது வளங்களை இன்றளவும் காத்து நிற்கின்றது. காலனி ஆட்சி காலகட்டத்திலும், அதற்கு பிறகான காலத்திலும் 1990—களுக்கு பிறகான

நவகாலனிய மற்றும் உலகமய பின்புலத்திலான பெரு முதலாளிய சூறையாடல் இந்தியாவில் அதிகம் நிறைவேற்றப்படும் சோதனைக் களமாக தமிழகம் இருக்கின்றது.

இயற்கை வள, கணிம வள சூறையாடலில் சுற்றுச்சூழல் நாசமான பகுதியாக தமிழகம் காட்சி அளிக்கின்றது. கடலூர், இராணிப் பேட்டை போன்ற இடங்கள் மனிதர்கள் வாழுத் தகுதியற் ற இடங்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

காலனிய காலத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளும் ஏற்காடு, ஏலகிரி, கொல்லிமலை போன்ற கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகளும், தேயிலை, காபி, காய்கறி தோட்டப்பயிர்களுக்காக அழிக்கப்பட்டன. அழைக்கப்பட்ட மரவளங்கள் ஜரோப்பிய மேட்டுக்குடிச் சந்தைகளுக்கும், இந்திய கப்பல் கட்டுமானத்திற்கும், மீன்பிடி படகுகளுக்காகவும், ரயில்வே தண்டவாள அடிக்கட்டைகளுக்காகவும், காலனிய ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் அவர்களின் அடிவருடிகளுக்கான மாட மாளிகை கட்டுமானங்களுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டது. வளமான வேளாண் நிலங்களிலிருந்து, உணவு தானியங்களும், பஞ்சக்கான பருத்தி செடிகளும் அவரிச் செடிகளும் கட்டாயமாக விளைவிக்கப்பட்டு விவசாயிகளிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. அதன் நீட்சியாகவே பசுமைப்புரட்சி, வெண்மை புரட்சி என இன்று நவீனப்படுத்தப்பட்ட முறையில் வேளாண்மை வினை பொருட்கள், கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் இலாபத்திற்காக கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதன் வினைவாக கடன் சுமையால் விவசாயிகள் தற்கொலைக்கு ஆளாகின்றனர். விவசாயக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்யக்கோரி டெல்லியை அதிரவைத்த விவசாயிகளின் போராட்டம் மோடிக்கு செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காசிப் போன்று, விவசாய கடன்களை மாநில அரசே ஏற்கவேண்டும் என்று வாய்கிழிய பேசும் மோடி அரசு, பி.ஜே.பி ஆளும் உ.பி —யில் மட்டும் வேளாண் கடன் தள்ளுபடியை ஏற்கிறது. பெருந்தொழில் வளர்ச்சி என்றும், வேலைவாய்ப்பு என்றும், இரும்பு எஃகு ஆலைகளும் கனரக தொழிற்சாலைகளும், இந்தியப் பெருமுதலாளி நலன்களில் இருந்து செயல்பட தொடங்கினர். மேலும் ஒரு இராணிப்பேட்டை, கிண்டி, அம்பத்தூர், இராணிப்பேட்டை, கிண்டி, அம்பத்தூர்,

ஞீபெரும்பத்தூர், கோவை மட்டுமல்லாது தமிழகத்தின் பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் தொழிற்பேட்டைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

உலகமயமாக்கலுக்குப் பிறகு தாம்பரம் மெப்ஸ், கும்மிடிப்புண்டி, ஞீபெரும்பத்தூர், இராணிப்பேட்டை, ஆம்பூர் தோல் தொழிற்சாலைகள், செய்யாறு, ஒரக்கடம் போன்ற இடங்களில் பன்னாட்டு மூலதன சிறப்பு பொருளாதார மண்டலங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. சேலம், ஈரோடு, திருப்பூர், கோவை போன்ற இடங்களில் ஐவுளித்துறை பூங்காக்கள் பிற பகுதிகளிலும் உருவாக்கப் பட்டன. மேற்கண்ட தொழிற் சாலைகள் அந்தந்தப் பகுதிகளின் நீர், நிலம், காற்று, சுற்று சூழல் மாசுபாடு பெருத்த அழிவை நமக்கு கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. இதனால் குடிநீர் தட்டுப்பாடு, வேளாண்மை அழிவு, காற்று மாசுபாடு, நிரந்தர நோய்தொற்று என மக்கள் சீக்காளிகளாகவே வாழவேண்டியுள்ளது. ஆனால் அரசு கம்பெனிகளுக்கு மட்டும் அன்னிய செலாவணி கொட்டுகிறது. அன்னிய செலாவணி தான் அவர்களுக்கு இலக்கு, அப்பாவி மக்களின் நலன் அல்ல.

அரியலூர், பெரம்பலூர் மாவட்டங்களில் மட்டும் மேற்பட்ட சிமெண்ட் ஆலைகள், தூத்துக்குடி நெல்லையில் தாது மணல் கொள்ளை, ஜிப்சம் வெட்டியெடுப்பு, உப்பங்கள் போதாக்குறைக்கு கூடங்குளம் அணுஉலை என அந்த பகுதி முழுவதும் சூறையாடப்படுகின்றன. காவிரியை அடைத்தது கனிமவளக் கொள்ளைக்கே என்பது உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பின் மூலம் நமக்கு புரிகின்றது. மீத்தேன் திட்டம், ஹெட்ரோ கார்பன் திட்டம், இறுதியில் அங்கே நிலக்கரி வெட்டிஎடுப்பது என்று 100 ஆண்டுக்கு மேலான கனவுகளோடு கார்ப்பரேட் முதலாளிகளும் இந்திய ஆட்சியாளர்களும் பெட்ரோ கெமிக்கல் மண்டலம் என காவிரிப்பகுதியை அறிவித்துவிட்டன. இன்னும் சுற்று மேலே வந்தோமானால் சேலம், ஈரோடு உள்ளிட்ட பல மேற்கு மாவட்டங்களில் SMALLMINE எனப்படும் சிறு கனிம சுரங்கங்கள் 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அங்கே சுரண்டுகின்றனர். சிலிகா, சண்னாம்பு கல், வைம்ஸ்டோன், பென்ஸ்வெல், சிருகான் என பல வேறு கனிமங்கள் அங்கு வெட்டிஎடுக்கப்படுகின்றன. ஏற்காடு கொல்லிமலை போன்ற வளமான

மலைகள் அலுமினிய தாதுக்காக வெட்டி மொட்டையாக்கப்பட்டுவிட்டது. சேலம் தஞ்ச மலை, திருவண்ணாமலை கவுத்தி வேடியப்பன் மலையில் உள்ள இரும்பு தாது வெட்டி எடுப்பதற்கான முயற்சியை 1974 முதல் மத்திய அரசு தொடர்ந்து முயற்சித்துக்கொண்டே வருகின்றன. ஆக, தமிழகத்தில் கனிமவள், இயற்கைவளச் சுரண்டல் நடக்காத பகுதியே இல்லை.

குடிப்பதற்கே தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் மக்கள் தினம் தினம் போராடிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். ஆனால் தாமிரபரணி, பாலாறு, காவிரி போன்ற எல்லா ஆறுகளிலும் பெருமளவில் சட்டம் அனுமதித்த அளவைவிட கொடுரமான அளவில் மணலைத் தோண்டி எடுக்கின்றனர். இதனால் அங்கு ஆற்றுப் படுகையின் வேளாண்மையும், குடிநீரும் கேள்விக்குறியாகியுள்ளது. போதாக்குறைக்கு கார்ப்பரேட் கம்பெனிகளுக்கும் கோக், பெப்சி போன்றவற்றின் குளிர்பான தேவைகளுக்கும் குடிநீர் வியாபார கம்பெனிகளுக்கும் தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிக்கின்றது. ஆனால் விவசாயத் திற்கான தண்ணீர் பயன்பாடு திட்டமிட்டு குறைக்கப்படுகின்றது.

கூடங்குளம் அனுஉலை, நியூட்ரினோ திட்டம், கிழக்கு கடற்கரை பகுதியில் அமையவிருக்கும் அனல்மின் நிலையங்கள், காரைக்கால், நாகூரில் அமைந்திருக்கும் நிலக்கரி இறக்குமதி, மீத்தேன் — பெட்ரோ கெமிக்கல் ஏற்றுமதிக்கான தனியார் துறைமுகம் என பேரழிவு திட்டங்களின் பெரும் நிலப்பரப்பாக தமிழகம் மாற்றப்படுகிறது. சென்னை, தற்போது கோவை என தகவல் தொழில்நுட்ப பூங்காக்கள் மனித உழைப்பை கடுமையாக சுரண்டுகின்றன. குறைவான ஊதியம், கடுமையான உழைப்பு வேலை முடிந்தவுடன் வெளியில் துப்புவது என IT பணியாளர்கள் மனித ரோபோக்களாக கசக்கி பிழியப்படுகின்றனர். அபு நாடுகளிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ஆப்கான் மலேசியா போன்ற அண்டைபுற நாடுகளிலுமாய் கூலி வேலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சித்திரவதைக்கு உள்ளாகி, சம்பளமும் இல்லாமல் ஆண்டிற்கு 50—100 பேர் பினங்களாக திரும்பி வருகின்றனர். ஈழ விடுதலை போராட்டத்தைக் காரணம் காட்டி, 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சிங்கள அரசு உலகில் வேறெந்கும் நடந்திராத

கொடுரத்தை அரங்கேற்றி 700—க்கும் மேற்பட்ட மீனவர்களைக் கொன்றுள்ளனர். இந்திய துணைக்கண்ட நிலப்பரப்பில் தமிழக மீனவர்கள் இரண்டாம்தர குடிமக்களாக நடத்தப்படுகின்றனர். போதாக்குறைக்கு புதிய மீன்பிடி சட்டத்தின் மூலம் கடல் வளங்கள் கார்ப்போரேட்டுகளுக்கு திறந்து விடப்பட்டதோடு மீனவர்களின் பாரம்பரிய மீன்பிடி உரிமையை முடக்கியிருக்கிறது.

தமிழகம் இந்திய நிலப்பரப்பில் 3.96 விழுக்காடு பரப்பைக் கொண்டுள்ளது, மக்கள் தொகையில் 6.5 விழுக்காட்டைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் பொருளாதார பங்களிப்பில் 7.5 விழுக்காட்டிற்கு மேல் தமிழகம் அளிக்கின்றது. ஆக இது பொருளாதார ரீதியாக இந்திய வளர்ச்சியில் தமிழகத்தின் வளம் சுரண்டப்படுவதைக் காட்டுகின்றது. GDP —ல் சுமார் 20 லட்சம் கோடியை அளிக்கின்றது. இந்திய வேலைவாய்ப்பில் 28 சதவிகிதம் தமிழகம், பொறியாளர்கள் 38 சதவிகித, மருத்துவத் துறை 49 சதவிகிதம், ஆனால் நமக்கு இந்திய அரசு செய்வது என்ன? தமிழகத்தில் இருந்து மத்திய அரசு எடுக்கும் 1 ரூபாய்க்கு 32 பைசாவைவத்தான் நமக்கு திரும்பத் தருகிறது. ஆனால் உ.பி, ம.பி, இராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களுக்கு அங்கிருந்து பெறப்படும் 1 ரூபாய்க்கு 1 ரூபாய் 42 பைசா திரும்ப அளிக்கப்படுகின்றது எனில் அது யாருடைய பணம்?.

மேற்கண்ட வரலாற்று வாழ்வியல் முறிகளையும் சூறையாடப்படும் நமது வளங்களையும் தடுத்ததால் தமிழக மக்களின் வாழ்வு எப்படி இருக்கும்?

தமிழக மக்கள் தங்களுக்கான குடியரசை அமைத்து உலக நாடுகளோடு உறவாட வரலாற்றின் வளர்ச்சியில் அன்றும் இன்றும் என்றும் அத்தனை தகுதியையும் திறமையையும் படைத்த மன், நமது தமிழ் மன். சொல்லில் கூட்டாட்சி செயலில் ஒற்றை ஆட்சி, பேச்சில் மாநில உரிமை, நடைமுறையில் மத்திய சர்வாதிகாரம். மாநில பட்டியல், பொதுப்பட்டியல், மத்தியப்பட்டியல் என்ற நிலையை முற்றாக காலிசெய்துவிட்டு ஒரே பட்டியல் அதுதான் மத்தியப்பட்டியல், அதுதான் மோடி கும்பலின் அதிபர் ஆட்சி முறை. பொறுத்ததுபோதும், எப்பாடுபட்டாலும் இனி ஒரு விதி செய்வோம்!

தமிழக அரசியல் வெற்றிடமும் - இரஜினியின் ஆன்மீக அரசியலும்

மீ.த.பாண்டியன்

தமிழ் தொலைக்காட்சி விவாதங்களிலேல்லாம் இரஜினியின் அரசியல் அறிவிப்பு குறித்த விவாதங்கள் காதுகளைக் கிழிக்கின்றன. வருவாரா? வரமாட்டாரா? எனும் நீண்ட காலப் பட்டிமன்றம், ரசிகர்களுடன் புகைப்படம் எடுக்கும் அரசியல் நிகழ்ச்சி மூலம் முடிவுக்கு வந்துள்ளது. இரஜினி தி.மு.க. ஆகரவாளரா? பா.ச.க. அதரவாளரா? எனும் யூகமும் முடிவுக்கு வந்துள்ளது. இரஜினி இரசிகர்கள் மத்தியில் உற்சாகம் கரைப்பரன்டு ஒடுகிறது. தமிழ்நாட்டில் மாற்று அரசியல் தலைமையைத் தேடும் மக்களுக்கு இரஜினி வருகை மாற்றத்தைத் தருமா? என்ன மாற்றம்? போர் வரட்டும் பார்க்கலாம் என்றார் இரஜினி. அவரைப் பொறுத்தவரை தேர்தல், அதுவும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தல்தான் போர்! மிகவும் குறிப்பாக, "சட்டமன்றத் தேர்தல் வரட்டும், அப்போது கட்சி தொடங்குகிறேன்" என நாள் குறித்துள்ளார், இல்லையில்லை! காலம் குறித்துள்ளார். இந்தக் காலத்தையும் தேர்தல் ஆணையம்தான் தீர்மானிக்க முடியும். அதற்குள் ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பின் ஆங்கில இதழான தி.ஆர்களைச் சுன்னான் ஆசிரியர்

சேஷாஸ்திரி சாரி, இவர் தற்போது பா.ச.க.வின் வெளியுறவுக் கொள்கைப் பிரிவின் தலைவராக உள்ளார். "ஆன்மீகவாதியான இரஜினி தலையிட்டால் தமிழகத்தைச் சுத்தப் படுத்தி விடுவார்" என்று கூறியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டு அரசியலில்காங்கிரஸ் ஆட்சியை 1967ல் வீழ்த்திய தி.மு.க. அண்ணாதுரை அவர்கள் முதலமைச்சராக தமிழ்நாடு எனப் பெயர் கூட்டி புதிய அரசியல் எழுச்சியை தமிழத்தில் நிலைநாட்டியது. தி.மு.க.வின் அரசியல் தலைவர்களை மையப்படுத்திய ஈர்ப்பை, திரைப்படக் கவர்ச்சியை, தனிநபர் ஆளுமையை முன்னிருத்தத் தொடங்கியது. திரைப்படக் கதாநாயகர்கள் எம்.ஜி.ஆர், எஸ்.எஸ்.ஆர், சிவாஜி கணேசன் என அண்ணாவின் பின்னோடிகளை உருவாக்கியது. தி.மு.க.விற்கு கலை, இலக்கியப் பின்னணி கொண்ட அரசியல் மையங்களாக கலைஞர் கருணாநிதி, எம்.ஜி.ஆர் உள்ளிட்ட பல்வேறு மையங்கள் உருவாகின. இவர்களில் சிலர் வாக்கு வங்கியை ஈர்ப்பவர்களாக வளரத் தொடங்கினர். முதல்வராக இருந்த அண்ணா 1969 ஆம் ஆண்டு இறப்புக்குப் பிறகு கலைஞர்

கருணாநிதி, நாவலர் நெடுஞ்செழியன், புரட்சி நடிகர் எம்.ஜி.ஆர் என அதிகாரப் போட்டிக்கான மையங்கள் வலுப்பெற்ற தொடங்கின. காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து அண்ணாவின் தி.மு.க. நோக்கி வந்த எம்.ஜி.ஆர் ஒருபுறம், பெரியார், அண்ணாவிடமிருந்து காங்கிரஸ் நோக்கிப் போன சிவாஜிகணேசன் மறுபுறம் என அரசியல் அணிசேர்க்கையும் மாறி மாறி நிகழ்ந்துள்ளது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் கருணாநிதியின் தலைமை, அமைச்சரவை ஒதுக்கீடு, உள் முரண்பாடு எம்.ஜி.ஆர் வெளியேற்றப்பட்டதும் 1972ல் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்னும் கட்சியை தொடங்கவேத்தது. அண்ணாதுரை உயிருடன் இருக்கும்பொழுதே தி.மு.க. ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்னமே, 1962ல் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த எம்.ஜி.ஆர் தமிழக அரசியலில் மக்கள் அடித்தளமுள்ள வலுவான அரசியல் சக்தியாக வளர்ந்தார். கருணாநிதி முதலமைச்சராக ஆனபோது எம்.ஜி.ஆர் தி.மு.க.வின் பொருளாளராக பதவி வகித்தவர். மாநில, மாவட்டத் தலைவர்கள், தொண்டர்கள் மட்டத்தில் என மிகப்பெரிய பிளவைதி.மு.க. சந்தித்தது.தி.மு.க—கருணாநிதி, அ.இ.அ.தி.மு.க— எம்.ஜி.ஆர் . என இருந்துருவ அரசியல் பலமடையத் தொடங்கியது. காங்கிரஸ் வகையறாக்களை, இடதுசாரி அமைப்புகளை பின்னுக்குத் தள்ளியது. 1977 முதல் 1987 வரை இடையில் சில மாதங்கள் தவிர எம்.ஜி.ஆரின் ஆட்சி தொடர்ந்து நடந்தது. 1987ல் எம்.ஜி.ஆர் மரணமடைந்தார்.

எம்.ஜி.ஆருடன் தொடர்ந்து திரைப் படங்களில் இணைந்து நடித்து பிரபலமாக இருந்தவர் செயல்விதா. எம்.ஜி.ஆர் தலைவராக இருக்கும்பொழுதே அண்ணா தி.மு.க.வின் கொள்கை பரப்புப் செயலாளராக செயல்விதா அரசியல் செயல்பாட்டில் உடன் இயங்கினார். எம்.ஜி.ஆர் மறைவுக்குப் பின் அவருடைய மனைவி ஜானகி இடைக்கால ஆட்சி. பின்னர் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட அண்ணாதி.மு.க.வின் தலைமையாக, 19.91ல் முதலமைச்சராக ஆட்சியைக் கைப்பற்றிகிறார் செயல்விதா. தொடர்ந்து 4 முறை ஆளுங்கட்சியாக தேர்வு செய்யப்பட்டவர்.

திரைப்படத் துறையில் கடுமையான போட்டிகளுக்கிடையே நுழைந்து தங்கள்

இரசிகர் மன்றத்தை கிராமம் வரை அமைப்பாக்கி, கொடி அடையாளத்துடன் நீண்டகால நோக்கோடு திட்டமிட்டு இயங்கி, 2005ல் தேசிய முற்போக்குத்தராவிட கழகம் எனக் கட்சி தொடங்கி தமிழக அரசியலில் தி.மு.க, அதி.மு.க.வுக்கு மாற்று எனும் முழக்கத்துடன் அனைவரையும் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தவர் விஜயகாந்த். தனித்துப் போட்டியிட்டு குறிப்பிடத்தகுந்த வாக்கு வங்கியை பெற்றவர். அடுத்த தேர்தலில் மாற்று எனும் முழக்கத்தை மறந்து எதிர்த்தவர்களோடேயே கூட்டணி சேர்ந்ததின் விளைவாக மதிப்பிழந்தவர்.

இதுபோல் தொடர்ச்சியாக திரைத்துறை பிரபலங்கள் தங்களது ஊடக வெளிச்சத்தைப் பயன்படுத்தி அரசியல் கட்சி தொடங்குவதும் முதலமைச்சர் கனவு காண்பதும் தமிழ்நாட்டில் தொடர் கதையாகி வருகிறது. அண்ணா தி.மு.க.வில் இணைந்த கே.பாக்கியராஜ், தி.மு.க.வில் இணைந்து பின்னர் விலகி இலட்சியத் தி.மு.க. எனும் கட்சியைத் தொடங்கிய டி.இராஜேந்தர், தனது இரசிகர் மன்றத்தை நற்பணி மன்றமாக நடத்தி வந்த கமலஹாசன் அவ்வப்போது அரசியல் கருத்துக்களை திரைப்படத்திலும் பொது

அரங்கிலும் உதிர்ப்பது சமீப காலங்களில் அதிகமாகி, கட்சி தொடங்க இராமேஸ்வரம் முன்னாள் சனாதி பதி அப்துல் கலா ம் நினைவோடு பயணம் தொடங்குகிறார். நடிகர் விஜய்யை முன்னிறுத்தி அவர் தந்தை சந்திரசேகர் கட்சி தொடங்க முயற்சிப்பதும், வழக்கம் போல் திரைத்துறை வசனகர்த்தாக்கள், பாடலாசிரியர்கள், இயக்குனர்கள் தலைவர் பிம்பம் உருவாக்கும் நோக்கில் விஜய்யை பூதாகரப்படுத்துவதும் அவ்வப்போது

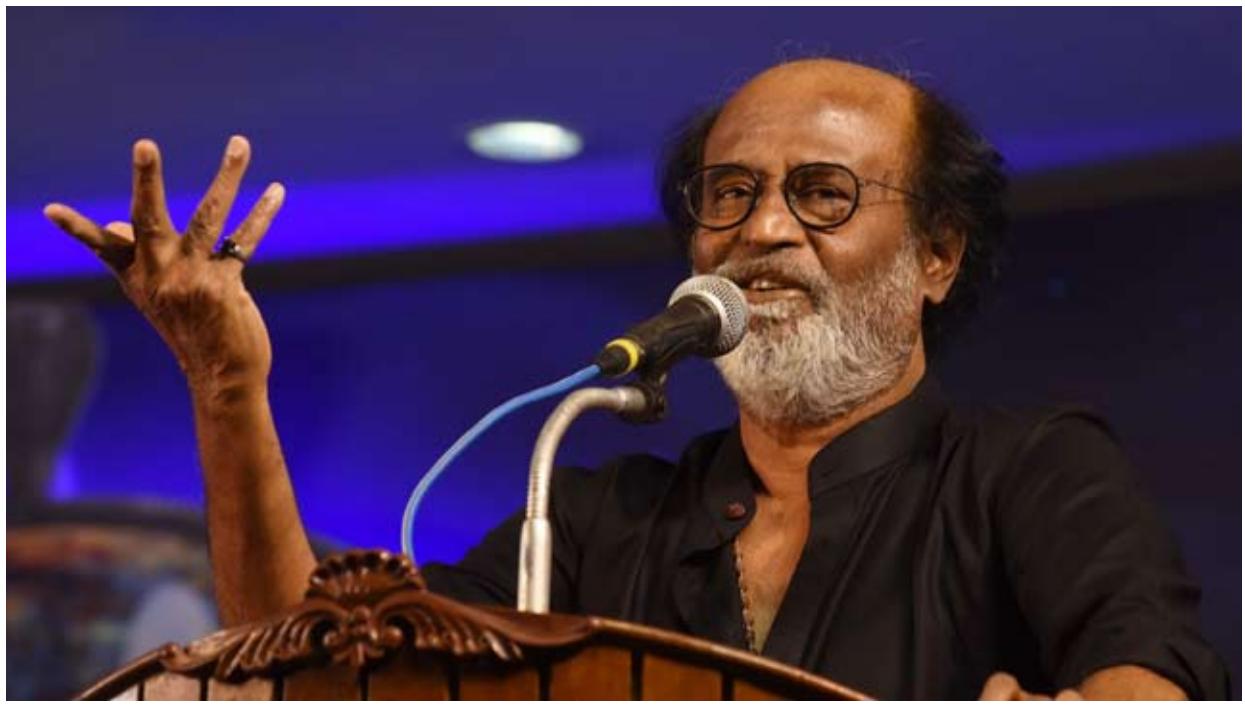
தமிழகத்தில் நகைச்சவைக் காட்சிகளாக வந்து போகிறது. இவைகளுக்கிடையில் கருணாஸ், ரித்திஸ், சரத்குமார் போன்றவர்கள் சாதி அடையாளத்தோடு உதிரித்தனமான, ஒட்டுண்ணி அரசியல் செயல்பாடுகளில் உள்ளனர். இடையில் விசால் தனது பங்கிற்கு நடிகர் சங்கம், தயரிப்பாளர் சங்கம் தலைமை கிடைத்தவுடன் அரசியல் தலைமையடையலாம் எனக் கிளம்பியுள்ளார்.

போயல் தோட்டத்தில் செயல்விதாவின் வேதா நிலையம் வீட்டிற்கு அருகிலேயே குடியிருந்தவர் நடிகர் இரஜினிகாந்த். முதலை மச்சரின் முக்கியத்துவம் உருவாக்கும் நெருக்கடியின் விளைவாக தொந்தரவுக்குள்ளான நடிகர் இரஜினிகாந்த் அரசியல் கருத்துக்களை வெளியிடும் நிரப்பந்தத்திற்கு உள்ளானார். இயக்குனர் பாலச்சந்தரால் 1975ல் அழுர்வராகங்கள் திரைப்படம் மூலம் தமிழ்த் திரைப்பட இரசிகர்களுக்கு அறிமுகமான நடிகர் இரஜினிகாந்த் தனக்கே உரித்தான் பாணி, விதவிதமான சேட்டைகள், தமிழை மென்று கடித்துத்துப்புமுச்சரிப்புடன் பிரபல்யமடையத் தொடங்கினார். நடிகர் இரஜினிகாந்த் சூப்பர் ஸ்டார் என புகழப்பட்டார். எம்.ஜி.ஆர், சிவாஜி என இருதுருவங்கள் பவனி வந்தது போல கமல், இரஜினி என இருதுருவங்கள் திரைத் துறையில் 80களில் வலம் வந்தனர். இரசிகர் பட்டாளம் இரஜினியைப் போலவே நடை உடை பாவனைகள், சிகை அலங்காரம் உட்பட பின்பற்றத் தொடங்கினார்கள். 1996 சட்டமன்றத் தேர்தலில் செயல்விதாவினுடைய ஊழல் எதேச்சதிகார ஆட்சிக்கு எதிராக இரஜினி எழுப்பிய குரல் தி.மு.க. உள்ளிட்ட ஏனைய கட்சிகளால் முன்னிறுத்தப்பட்டது. அந்தத் தேர்தலில் செயல்விதா பதவி இழந்து தி.மு.க, மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடித்தது.

தொடக்க காலங்களில் லும்பனாக, கஞ்சா குடித்து கலாட்டா செய்பவராக ஆங்காங்கு அறியப்பட்ட நடிகர் இரஜினிகாந்த் அமைதிக்காக இமயமலை செல்வதும், அங்கே சாமியார்களோடு கூத்தடிப்பதும் என அடையாளத்தைப் பெற்றிருந்தார். அவர் கழுத்திலிருந்த உத்திராட்சக் கொட்டை இலட்சக்கணக்கான இரசிகர்களின் கழுத்துக்கு மாறியது. செயல்விதாவுக்கு எதிராக அவர் எழுப்பிய குரல் அரசியல்

சிந்தனையாளர்களைத் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது. 2001ல் மீண்டும் செயல்விதா ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் திரைத்துறையினரால் செயல்விதாவுக்கு நடத்தப்பட்ட பாரட்டு விழாவில் இரஜினி வழிந்ததும் நாடறிந்த செயல். 1996 முதல் ஏனைய அரசியல் கட்சிகள் இரஜினிகாந்தோடு அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முன்டியடித்தன. கடந்த 20 வருடங்களாக அவருடைய இரசிகர்களும், அரசியல் ஆதரவாளர்களும் அவரை அரசியலுக்கு வாவா என்பதும் நான் இப்ப இல்ல, அப்புறம் வருகிறேன் என்பதும் இருப்பு ஆண்டுக் கதையாக இருந்தது. 20 ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் நடந்த பல்வேறு அரசியல் குழறுபடிகளுக்கு எந்த எதிர்வினையும் அவரிடமிருந்து வெளிப்படவில்லை. பாபா திரைப்படம் மூலம் தன்னுடைய ஆன்மீகத் தத்துவங்களை உள்ளிக் கொட்ட ஆரம்பித்தார். திரைப்பட உலகின் மேடைகளிலும் ஆன்மீகக் கருத்துக்களை அள்ளி வழங்கினார். அடிக்கடி இமயமலை செல்லும் பயணம் மட்டும் நிற்கவில்லை. அவருடைய உடல் நலத்திற்கான தொந்தரவுகள் கூடுதலாகி வெளிநாட்டு மருத்துவமனைகளில் மருத்துவம் பார்த்து வருகிறார். அரசியலுக்கு வாஎனும் அழைப்புக் குரல் மட்டும் நிற்கவேயில்லை. கலைஞர் கருணாநிதியைச் சந்திப்பதும், பிரதமர் மோடியைச் சந்திப்பதும், சாமியார் வேடமிடுவதும் அவரது வழக்கமாக இருந்தது. ஆண்டவன் சொல்லும்போது அரசியலுக்கு வருவேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த நடிகர் இரஜினி 2017 இறுதியில் இந்த நீண்ட இழுபறிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்திருக்கிறார். 48 வயதில் இரசிகர்களின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்த சூப்பர் ஸ்டார் இரஜினி 68 வயதில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார். 2019ல் நடைபெற உள்ள நாடாளுமன்றத் தேர்தலை ஒட்டி அல்ல, 2021ல் நடக்கவிருக்கும் சட்டமன்றத் தேர்தல் சமயத்தில் கட்சி தொடங்குவேன் எனக் கருத்து அருளியிருக்கிறார். மிகத் தெளிவுதான். கட்சி தொடங்கும்போது வயது 70 ஆக இருக்கலாம். தேர்தல் ஆணையத்திற்கே வெளிச்சம். அதுவும் தனது அரசியல் ஆன்மீக அரசியலாக இருக்கும் என்று தெய்வ வாக்கு கூறியுள்ளார். ஆன்மீக அரசியல் என்றால் என்ன? எதற்காக?

தமிழ்நாடுதனது நீண்ட அரசியல் பயணத்தில் மத்சார்பற்ற அரசியலை வளர்த்தெடுத்து

வந்திருக்கிறது. தந்தை பெரியாருக்கு முன்னும் பின்னும் தமிழகச் சூழல் மதவாத அரசியலுக்கு இடம் கொடுக்காததாக இருந்து வந்திருக்கிறது. வடமாநிலங்களில் தலைவரித்தாடும் ஆர்.எஸ். எஸ். இந்து மத பயங்கரவாத அரசியல் தென் மாநிலங்களான கர்நாடகா, ஆந்திராவில் செல்வாக்குப் பெற்றதாக உள்ளது. கேரளாவில் அழுத்தம் கொடுக்கும் அளவிற்கு வளர்ந்து வருகிறது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் ஏதாவது ஒரு திராவிடக் கட்சிகளின் தோளில் ஏறித்தான் பவனி வர முடிகிறது. தமிழ்நாட்டில் காங்கிரசின் இருத்தலே இரண்டு திராவிடக் கட்சிகளில் ஏதாவது ஒன்றோடு இணைந்து தேர்தலைச் சந்தித்தால்தான் அடையாளத்தைக் காப்பாற்ற முடிகிறது. பா.ச.க.விற்கு இந்த அடையாளம் கிடைப்பதும் கடுமையான சவாலாக இருக்கிறது. கிறித்தவ மீனவர்களின் வாக்கு வங்கியும், கிறித்தவர் நாடார் வாக்கு வங்கியும், கிறித்தவர் தலைத் வாக்கு வங்கியும் கணிசமாக இருக்கிற கன்னியாகுமரி நாடாளுமன்ற தொகுதியில் வெறுப்பரசியல் பா.ச.க.விற்குப் பலனளித்துள்ளது. கன்னியாகுமரித் தொகுதி தாண்டி கோவை நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் காலூன்ற முயற்சிகள் உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் பொதுவான சூழல் தந்தை பெரியாரின் பண்படுத்தப்பட்ட சகோதரச் சூழல். பல்வேறு வழிபாடு, மத நம்பிக்கையாளர்களுக்கிடையே இன்னும் உயிரோட்டமாக நிலவுகிறது.

இச்சூழல் பா.ச.க.விற்கு உகந்த சூழலாக இல்லை. மாறி மாறி திராவிடக் கட்சிகள் தி.மு.க., அதி.மு.க, மதி.மு.க மற்றும் பா.ம.க உள்ளிட்ட கட்சிகள் பா.ச.க.வுடன் கூட்டணி சேர்ந்து அமைச்சர்களாக இருந்துள்ளனர். இதன் மூலம் தங்களது அடித்தளங்களுக்குள் ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பின் ஊடுருவுக்கு வழிவகுத்துள்ளனர். ஆர்.எஸ்.எஸ். காவிப்படையின் பல்வேறு அமைப்புகள் தமிழக மக்களின் வழிபாட்டுத் தலங்களில் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முடிந்ததே யொழிய வாக்கு வங்கியை பெருக்கிக் கொள்ள முடிய வில்லை. சூழலை மாற்றியமைத்தாலோழிய பா.ச.க. நேரிடையாக தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி அமைப்பது முயற்கொம்பாகும். இது பா.ச.க. சந்திக்கும் சவால்.

பா.ச.க.வில் தன்னை இணைத்துக் கொள்வது தமிழ்நாட்டுச் சூழலுக்கு பொருத்தமற்றது என்பது நடிகர் இரஜினிக்கும் தெரியும். ஆர்.எஸ். எஸ். அமைப்பின் உயர்மட்ட அறிவு ஜீவிகளின் ஆலோசனை இரஜினியை மற்று மொரு அரசியல் அமைப்பாக்கி தமிழ்நாட்டுச் சூழலை மாற்றியமைக்க முயற்சிப்பதாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. தமிழ்நாட்டு அரசியலில் ஆன்மீகம் செல்வாக்குப் பெறுவது பா.ச.க. காலூன்ற வாய்ப்பு அளிக்கும் என அரசியல் கணக்கு போடப்படுகிறது.. இரஜினியின் ஆன்மீகம்

மதம் கடந்ததல்ல. இந்து அடையாளத்தோடு, இமயமலைப் பயணத்தோடு இணைந்ததே ஆகும். இரஜினி யின் கழுத்தி விருந்த ருத்திராட்சக் கொட்டையும், நெற்றி நிறைந்த விபூதிப் பட்டையும் இலட்சசக்கன்க்கான இரசிகர்களுக்கு இடம் மாறியது போல் இனி இரஜினியின் ஆன்மீக அரசியல் இடம் மாறும் அபாயத்தைத் தமிழ்நாடு சந்திக்க இருக்கிறது. இதுவரை அதிகாரப்பூர்வமாக அரசியல் கட்சிகளின் அடையாளமாக மத, ஆன்மீக அடையாளங்கள் உலவியதில்லை. முதல் முறையாக ஆன் மீ க அரசியல் அடையாளமாக தமிழ்நாட்டில் இரஜினி வடிவத்தில் தனது செல்வாக்குப் பயணத்தைத் தொடங்குகிறது. எம்.ஜி.ஆர் போல, செயல்விதா போல எனக் கனவு காண்பது பகல் கனவாகவே முடியும். மற்றொருபுறம் தி.மு.க, அ.தி.மு.க இருதுருவ அரசியல் நிலவிவரும் தமிழ்நாட்டில் இரஜினி - கமல் என இருதுருவ அரசியலைக் கொண்டுவர ஆளும்வர்க்கச் சேவையாற்றும் அச்சு, காட்சி ஊடக கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் களம் இறங்கியுள்ளனர்.

புரட்சிகர, இடதுசாரி, சனநாயக இயக்கங்கள் தமிழ்நாடு இதுவரை காத்து வந்த மதச்சார்பற்ற சனநாயகச் சூழலைக் காப்பாற்ற தங்களது திட்டமிட்ட செயல்பாடுகளை முன்னெடுக்க

**மற்றொருபுறம் தி.மு.க,
அ.தி.மு.க இருதுருவ
அரசியல் நிலவிவரும்
தமிழ்நாட்டில் இரஜினி
- கமல் என இருதுருவ
அரசியலைக்
கொண்டுவர
ஆளும்வர்க்கச்
சேவையாற்றும் அச்சு,
காட்சி ஊடக
கார்ப்பரேட்
முதலாளிகள் களம்
இறங்கியுள்ளனர்.**

வேண்டியதுள்ளது. கூடுதலாக கூட்டணி சேர்வதற்கு ஒரு கட்சி வரப்போகிறது என்கிற கொண்டாட்ட மனோபாவம் தலையில் கொள்ளியை வைத்துச் சொறிவதற்கு சமமாகும். வெறுமனே கன்னட எதிர்ப்பு என்கிற இன அரசியல் தமிழ்நாட்டு இரஜினி இரசிகர்கள் மதத்தியில் எடுப்பாது. இரசிகர்கள் என்றால் பெண்களையும் சேர்த்துத்தான். குத்துவிளக்கு பூசையும், ஆதிபராசக்தி செவ்வாடைப் பஜனைப் பயணங்களும் இரஜினியினுடைய ஆன்மீக அரசியலுக்கு களமாக இருக்கும். இரஜினியின் ஆன்மீக அரசியல் பா.ச.க.வின் காவிப்படை அரசியலுக்கு களமாக மாறும் அபாயம் உள்ளது. மதச்சார்பற்ற, சனநாயக அரசியல், மக்கள் பிரச்சனைகளின் மீது நாம் காட்டும் அக்கறை, மக்களை மாற்றத்திற்காகத் தயார்படுத்தும் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி. இதுவே நமமுன் உள்ள சவாலாகும். புரட்சிகர, இடதுசாரி, சனநாயக அரசியல் இயக்கங்கள் ஒன்றிணைந்த செயல்பாட்டின் மூலம் ஏற்கனவே தமிழக அரசின் அதிகாரத்தை வழிநடத்துகிற பா.ச.க.வை, பா.ச.க.விற்கு களம் அமைக்கிற நடிகர் இரஜினியின் ஆன்மீக அரசியலை, தமிழக உழைக்கும் மக்கள் அரசியல் எனும் ஆயுதத்துடன் சந்திப்பதற்கு தயாராவோம்.

லெனின், பெரியார், அம்பேத்கர் சிலை உடைப்பு

சிலையை உடைத்தால், சிந்தனைகள் வீழுமா?

திரிபுரா தேர்தல் வெற்றிக்குப் பின் பா.ச.க. அங்கே வெறியாட்டம் போட்டுவருகிறது. அதனைாரு பகுதிதான் லெனின் சிலை உடைப்பாகும்.

மார்க்சிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தோர் 514 பேர் தாக்கப்பட்டுள்ளனர், 1539 வீடுகள் தாக்கப்பட்டுள்ளன, 196 வீடுகள் எரியுட்டப்பட்டுள்ளன, 134 சி.பி.ஐ.(எம்) கட்சி அலுவலகங்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளன, 208 கட்சி அலுவலகங்கள் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன. நான்கு இடங்களில்(பெலோனியா, சப்ரூம், தென் திரிபுரா) பாட்டாளி வர்க்க ஆசான் லெனினின் சிலைகளை உடைத்துள்ளனர். உடைக்கும் பொழுது ‘பாரத் மாதா கீ ஜெய்’ என்று சொல்லியுள்ளனர். சனநாயக வழியில் தேர்வு செய்யப்பட்ட ஓர் அரசு செய்ததை சனநாயக வழியில் தேர்வு செய்யப்பட்ட இன்னொரு அரசு மாற்றலாம்” என ஐாடையாக சிலை இடிப்பை ஆகரித்தது வேறு யாரும் அல்ல, திரிபுரா ஆளுநர் தாத்தகடா ராய். எங்கெல்லாம் அரசின் துணையுடன்

வன் முறைகள் நிகழ்த்தப்பட்டதுண்டோ அங்கெல்லாம் இத்தகைய ‘முத்துச் சிதறல்கள்’ அரசத் தலைமையில் இருப்பவர்களிடம் இருந்து வந்துள்ளதை வரலாறு காட்டியுள்ளது.

வெளிநாட்டுக்காரர் சிலை, பயங்கரவாதியின் சிலை’ என ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைவர்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர். திரிபுரா தேர்தலுக்கு பின் பிரதமர், ‘இதை தத்துவார்த்த வெற்றி’ என்று சொன்னதுடன் திரிபுரா மக்களுக்கு மக்களுக்கு அமைதியையும் வளர்ச்சியையும் கொண்டு வருவோம் என்று டிவிட்டரில் தேர்தல் வெற்றி நாளன்று பதிவிட்டுள்ளனர். அவரது இரண்டாவது வாக்கியம் இரண்டொரு நாளில் பொய்யாகிவிட்டது. திரிபுரா வன்முறைக் களமாக காட்சியளித்தது. முதலாவது வாக்கியமான, கம்யூனிசத் தத்துவத்தின் மீதான வெற்றி என்பதும் பொய்யாக்கப்படும் என்பதற்கு கடந்த கால வரலாறே சாட்சி, ‘கம்யூனிஸ்ட்களை ஒழித்துக்கட்டுவேன்’ என்று சொன்னவர்களின் கல்லறைகளால் இந்த உலகம் நிரம்பியிருக்கிறது. பாசிச இட்லரின் முடிவை மோடி, அமித் ஷா போன்றோர்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

லெனின் யார்? என்றும் வெளிநாட்டுக்காரர் என்றும் சொல்பவர்களுக்கு நினைவுட்டுகிறோம்.

இந்திய அரசியலமைப்பின் முகப்பு ‘விவேஷ்டிஸ்-மீ கஷ்ட வீமர்ஸ் லீ., விமீந் ஞாற்றன் கஷ்ட, விவேஷ்-நீவீற்னீ வீமீ, நிமீன் வீந்கஷ்டன் மீ வீந் லிமீ-எஜ் ஞாற்றவீந்’ என்றே தொடங்குகிறது. உலகின் முதல் சோசலிசப் புரட்சியை நடத்தியவர் வெளனின். வெளனின் சிலையை அகற்றியதன் மூலம் இந்திய அரசமைப்பில் எழுத்தளவில் இருக்கும் விழுமியங்களைக்கூட இவர்கள் ஏற்கவில்லை என்பதைப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளனர். இந்துக்களைக் கொண்ட நேபாளி ல் அண்மையில்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆட்சியைப் பிடித்துள்ளன. எனவே இந்தியாவிற்கு கம்யூனிசம் பொருந்தாது என்ற வாதத்தை முறியடித்துள்ள மிக அண்மைய எடுத்துக்காட்டு நேபாளம்.

இதற்கிடையில், பா.சு.க.வின் தேசிய செயலர் எச்.ராஜா, தனது முகநூல் பதிவில், திரிபுராவில் வெளிநின் சிலை இடிக்கப்படுவதைப் போல், தமிழ்நாட்டில் பெரியார் சிலைகள் நாளை இடிக்கப்படும்' என திரிபுரா வெற்றிக் கிளர்ச்சியில் தன் ஆழ்மன விருப்பத்தைப் பதிவிட்டார். அதை தொடர்ந்து எழுந்தக் கண்டனக் குரல்களும் திருப்பத்தூரில் பா.சு.க.வினர் இருவர் பெரியார் சிலையை சேதப்படுத்த முனைந்ததும் நடந்தது. இதே நேரத்தில் உத்தர பிரதேசத்தில் மீரட்டில் அம்பேத்கரின் சிலை சேதப்படுத்தப்படுவது நடந்தது.

திரு. எச்.ராஜாவின் பேச்சைக் கண்டித்து தமிழகமெங்கும் நடந்த போராட்டங்களால் 'தன்னுடையபதிவுல்ல, தனது முகநூல்பக்கத்தை நிர்வகிப்பவரின் பதிவு. சிலை உடைப்பில் தனக்கும் பா.ச.க.வுக்கு உடன்பாடில்லை. தத்துவார்த்தசண்டையைத்துவார்த்ததளத்தில் நடத்தி மக்களிடம் ஆதரவு திரட்டுவோம், தான் இதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன்' என்று பேச வைத்துள்ளது. தொடர்ச்சியாக பெரியாரையும் மாற்றுக்கருத்துடையோரையும் தரக்குறைவாகவும் பேசிவரும் அரசியல் கலாச்சாரத்திற்கு உரிய எச்.ராஜாவின் மேற்படி பின்வாங்கல் 'பச்சைப் பொய்' என்பதை யாரும் எனிதில் புரிந்து கொள்ளலாம். இத்துடன் அவர் நிற்கவில்லை. அவரது முகநூல் பின்வாங்கல் பதிவில், 'பெரியவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் காட்டிய வழியில் நம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நேரமிது' என்று போட்டதன் மூலம் தனது பெரியார் எதிர்ப்புக்கு

பார்ப்பனரல்லாத முத்துராமலிங்க தேவரைத் துணைக்கழைத்துள்ளார். பெரியார் எதிர்ப்பு என்பது பகுத்தறிவு, சமுகநீதி, பெண் விடுதலை, தமிழ்நாட்டுரிமை ஆகியவற்றிற்கான எதிர்ப்பு என்பதை பார்ப்பனர்களும் இந்துமதப் பற்றாளர்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதில் திரு. எச்.ராஜா மட்டும் அம்பலப்படவில்லை, வெனின் சிலை உடைக்கப்பட தொடங்கி மூன்று நாட்களாக மௌனம் காத்த பிரதமர் மோடியும், பா.ச.க.வின் தலைவர் அமித் ஷாவும் வங்காளத்தில் ஐன சங்கத்தை தோற்றுவித்த சியாம் பிரசாத் முகர் ஜியின் சிலையை சேதப்படுத்தப்பட்டவுடன் தூக்கம் கலைத்து சிலை உடைப்புகளைக் கண்டிப்பதாகவும் மாநில அரசுகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனவும் கூறியுள்ளனர். 'அமைதி, வளர்ச்சி, சட்ட ஒழுங்கு' என்று பேசுபவர்களின் உண்மை முகம் இதுதான்.

மார்ச் 6 ஆம் நாள் மாலையும் 7 ஆம் நாளும் தொலைக்காட்சி விவாதங்களில் பா.ச.க. வினர் எச்.ராஜாவை ஆதரித்துப் பேசுவதுவரை நடந்தது. அவரது தனிப்பட்ட கருத்து என்று சொல்லி மாநிலத் தலைவர் தமிழிசை சவுந்தரராஜன் அவர்கள் சப்பைக்கட்டு கட்டினார். அவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி தில்லி மேலிடம் முடிவு செய்யும் என்ற கருத்தை சொல்லியுள்ளனர். சந்தர்ப்பவாதிகள் எப்போதும் சொல்வது போல் யார் சிலையை உடைப்பதும் ஏற்கத்தக்கதல் என்று சொல்லியுள்ளனர்.

எச்ராஜா. பா.ச.கவின் புதிய உறுப்பினரல்ல, முத்த உறுப்பினர். பரம்பரை பரம்பரையாய் ஆர்.எஸ்.எஸ். காரர், தேசிய செயற்குழு உறுப்பினர். திரு எச்ராஜாவின் கருத்துக்கு அவர்களது கட்சியே பொறுப்பேற்க வேண்டும். ஆனால், வெட்கங்கெட்டவர்கள் இந்த நிமிடம் வரை அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முன்வாவில்லை.

‘இம் என்றால் சிறைவாசம்’ என்ற பாணியில் எத்தனையோ முறை போராடும் இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மேடையில் பேசியதற்கெல்லாம் சிறையில் அடைத்துள்ளது தமிழக அரசுகள். எந்த வன்முறையோ சமூக அமைதி கெடுதலோ நடக்காத போதும் அடக்குமுறை சட்டங்களில் வழக்குப்

பதிவு செய்வதும் பல மாதங்கள் சிறையில் அடைப்பதும் வாடிக்கையாக நடந்துள்ளன. தி.மு.க., அ.தி.மு.க. ஆகிய இரு கட்சிகளின் தலைமையிலான அரசுகளும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆனால், திரு. எச்.ராஜாவின் முகநூல் பதிவால் ஆயிரக்கணக்கானோர் வீதியில் இறங்கி திரண்டு வர நேர்ந்தது, வேலைக்கு விடுப்பு எடுக்க நேர்ந்தது, நாட்டுக்கு வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டது, ஒரு நாள் தடுத்து வைக்கப்பட நேர்ந்தது, காவல்துறையினருக்கு எவ்வளவு பணிச் சுமை, அரசுக்கு எவ்வளவு செலவு என்பதையெல்லாம் பார்த்தால் இதற்கு பொறுப்புக் கூற வேண்டியவர் திரு. எச்.ராஜா தானே? மாநில அரசு என் அவர் மீது வழக்கு பதியவில்லை. திரு. எச்.ராஜா ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர், ஆளும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர், உயர் சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்கு அப்பால் வேறு ஏதாவது காரணம் சொல்ல முடியுமா? இந்த மூன்றில் ஏதாவது இரண்டு இருந்தால் போதும் அவர்கள் எல்லாவிதமான முற்றுக்கையையும் அதற்கு மேலான சலுகைகளையும் அடைய முடியும் என்ற பட்சத்தில் மூன்றும் பெற்ற மனிதரல்லவா எச்.ராஜா? அதுதான், ஒரு வார்த்தையில் 'வருந்துகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு ஒய்யாரமாக ஊடகத்திடம் மூன்று மொழிகளில் பேட்டி கொடுக்க முடிகிறது. அடிமை தமிழக அரசும் எச்.ராஜா மீது வழக்குப் பதியக்கூட முன்வரவில்லை.

பெரியார் சிலை என்பது சமூக நீதி, பெண்ணுரிமை, தமிழ்நாட்டுரிமை ஆகியவற்றின் குறியீடாகும். இதை கண்முடித்தனமான சிலை வழிபாடு என்று விளக்கப்படுத்துவது கிழமை நாடுகளின் சமூகத் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளாததாகும். பெரியார் தனது வாழ்நாள் தொண்டால் மக்களின் வாழ்வில் உணர்வுப்பூர்வமாக கலந்திருக்கிறார் என்பதற்கு 2018 மார்ச் 7 ஒரு வரலாற்று சாட்சியாகும்.

லெனின் சிலை உடைப்பைப் பொருத்தவரை 25 ஆண்டுகால மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆட்சி மீதிருந்த வெறுப்பும் அந்த மக்களின் பழங்குடித் தன்மையில் மூர்க்கமான வினையாற்றும் பாணியின் வெளிப்பாடே அதுவாகும். மார்க்கியத்தின் மீதோ, சோசலிசத்தின் மீதோ மக்கள் வெறுப்படைந்துவிட்டனர் என்பதன் வெளிப்பாடல்ல. ஆர்.எஸ்.எஸ்.தான்

அத்தகைய விளக்கத்தைத் தந்து புளங்காகிதம் அடைந்துகொள்கிறது.

ஒவ்வொரு நாளும் எச்.ராஜா அவரது டிவிட்டர், முகநூலில் என்ன பதிவிடுகிறோரோ அதுதான் நாட்டின் அன்றைய அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. எச்.ராஜாவைப் பொருத்த வரை பார்ப்பனர்களையும் வரலாறு அறியாத ஒரு நடுத்தர வர்க்கப் பிரிவினரையும் பா.ச.க.வின் பக்கம் அணிதிரட்டுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுகிறார். ஒவ்வொரு பரபரப்பு நிகழ்ச்சியின் ஊடாகவும் அதில் வெற்றியும் அடைந்து வருகிறார். நாட்டின் அரசியல் நிகழ்ச்சிக் கீர்த்தை உழைக்கும் மக்களின் அரசியல் கொண்டவர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும். காவிரிச் சிக்கலும், சாகர்மாலா திட்ட எதிர்ப்பும், தெல்டா மாவட்டங்களின் வேளாண் விளைநிலப் பாதுகாப்பும் போன்ற உயிராதாரமான பிரச்சனைகள் அரசியல் அரங்கில் முன்னுக்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

தத்துவார்த்தளத்தில் லெனின், பெரியார், அம்பேத்கர் சிந்தனைகளை எதிர்கொண்டு மக்களைத் திரட்டுவோம் என்பதன் மூலம் மேற்படி மூன்று சிந்தனையாளர்களை தமது தத்துவார்த்த எதிரிகளாக அவர்கள் வரையறுத்திருப்பதை பிரகடனப்படுத்தியுள்ளனர். தத்துவார்த்தப் போரை எதிர்கொள்ள அணியமாவோம்.

புதைத்த இடத்தில் விதையாகி, வேர் பிடித்து வளர்ந்து, கிளைப் பரப்பும் வல்லமையும் வரலாறும் லெனின், பெரியார், அம்பேத்கர் சிந்தனை மரபுகளுக்கு உண்டு என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை மெய்பித்துக் காட்ட வேண்டிய வரலாற்றுக் கட்டளையாக இதை பாவிப்போம்.

இடிக்கப்பட்ட சிலைகளின் கற்குவியல்களில் இருந்து காவிகள் அஞ்சி நடுநடுங்கும்படி செங்கொடி எழும், பாசிசம் வீழும்!

’ராம் ராஜ்ஜிய ரத யாத்திரை’ என்னும் ரத்த யாத்திரைக்கு முடிவு கட்ட தமிழ்மண்ணே எழுக!

அது ஆன்மிகப் பயணம் அல்ல, புனித யாத்திரையல்ல. காவிகள் ராமனின் பெயரால் நடத்தும் படையெடுப்பு. பிப்ரவரி 13 அன்று அயோத்தியில் இருந்து புறப்பட்டுவிட்டது ராம் ராஜ்ஜிய ரத யாத்திரை, மத்திய பிரதேசம், மகாராஷ்டிரம், கர்நாடக, கேரளா, தமிழ்நாடு என ஆறு மாநிலங்கள் வழியே 6000 கி.லோ. மீட்டர் பயணமாக வந்துகொண்டிருக்கிறது காவிப் படை. 41 நாள் பயணமாக் மார்ச் 23 ஆம் நாள் திருவனந்தபுரத்தில் பயணம் முடிகிறது. தமிழகத்தின் தென்மேற்கு எல்லையான செங்கோட்டை வழியாக மார்ச் 20 அன்று தமிழ்மண்ணில் நுழைகிறார்கள் அவர்கள். விசுவ இந்து பரிசுத் இந்த யாத்திரையை ஏற்பாடு செய்கிறது. இன்னும் 18 மாதங்களில் அயோத்தியில் ராமர் கோயில் கட்ட வேண்டும் என்று அவர்கள் கொக்கரிக்கின்றனர். உச்சநீதிமன்றத்தில் பாபர் மசூதி வழக்கின் இறுதி அமர்வு மார்ச் 14 ஆம் நாள் வரவிருக்கிறது. மே மாதம் கர்நாடக தேர்தல் நடக்கவிருக்கிறது. நான்காண்டு மோடி ஆட்சியில் அவரது வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் காற்றில் கரைந்துபோனதை மக்கள் உற்று உணர்ந்து வரும் நேரமிது. இந்தப் பின்னணியில்தான் ராமனை மீண்டும் தெருவுக்கு அழைத்து வந்துள்ளது ஆர்.எஸ்.எஸ். ராமனின் பெயரால் காவிகள் மேற்கொள்ளும் படையெடுப்பே இது.

ராம ராஜ்ஜிய ரத யாத்திரையின் முழுக்கங்கள் – இந்தியாவில் ராம ராஜ்ஜியம், அயோத்தியில்ராமர் கோயில், பாடத்திட்டத்தில் இராமாயணம், சர்வதேச இந்து நாள், வார விடுமுறை நாளாக வியாழக்கிழமை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், மக்களைத் தட்டியெழுப்பி அயோத்தியில் மசூதியைக் கட்டியெழுப்பு, கல்வியை அறிவியல்மயமாக்கு, அரசை மதச்சார்பற்றதாக்கு என்பதே நமது முழுக்கம்.

பச பாதுகாப்பு அரசியலைக் கையில் எடுத்தார்கள். அதன் பெயரால், அக்லக்கனும் ஜூனைத்களுக்கு அடித்துக் கொல்லப்படுவது வட இந்தியாவில் அன்றாட அரசியலானது. மதச்

சிறுபான்மையினர் மட்டுமின்றி தலைத் மக்களும் மாட்டிறைச்சி வன்முறைகளுக்கு பலியாயினர். தென்னிந்தியாவில் பசுப் பாதுகாப்பு அரசியல் பலிக்கவில்லை. பாகிஸ்தான் எதிர்ப்பு மக்களை மயக்கவில்லை. கடைசிக் கருவியாக ராமனைக் கையிலெல்லுத்துவிட்டனர்.

உலமயம் உந்தி தள்ள ஒரே தேசம், ஒரே மொழி, ஒரே மதம், ஒரே பண்பாடு, ஒரே வரி, ஒரே தேர்வு, ஒரே சந்தை, ஒரே கட்சி, ஒற்றையாட்சி என்ற திசையில் நாட்டை இழுத்துச் செல்கிறது ஆர்.எஸ்.எஸ். அந்த பணி முடிக்கவே ராமனை அழைத்துக் கொண்டு அயோத்தியில் இருந்து வருகிறது அடாவடிக் கூட்டம்.

ரத யாத்திரைகளின் வழித்தடம் எங்கும் இரத்தம் பெருக்கொடுத்து ஒடியதைக் கடந்த காலங்களில் கண்டோம். பினக் குவியல்களின் மீது நடந்து சென்றே ஆர்.எஸ். எஸ். அரியணையில் ஏறியது. 1984 இல் வெறும் இரண்டு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை மட்டுமே வைத்திருந்த பா.ச.க., 1989 இல் 86 இடங்களைப் பெற்றிருந்தது. 1992 திசம்பர் 6 இல் பாபர் மசூதியை இடித்தது. 1998 இல் 19 கட்சிகளுடன் கூட்டணி வைத்து ஆட்சியைப் பிடித்தது. 2002 இல் 2000 ஆயிரம் இல்லாமயிர்களைக் கொண்று குவிக்கப்படும் மிகப் பெரிய வெறியாட்டத்துடன் தான் இந்த 21 ஆம் நாற்றாண்டில் தமது கொலைக் கணக்கைக் கொடுத்து ஆர்.எஸ்.எஸ். 2014 இல் ஆகப் பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சியைப் பிடித்துள்ளது பா.ச.க. கல்வி, இராணுவம், அரசுத் துறைகள் என யாவும் காவிமயமாகி வருகிறது. இந்தப் பின்னணியில் 2018 இல் அவர்கள் தொடங்கியிருக்கும் ரத யாத்திரையின் விளைவுகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1947 இல் பிரிவினை நேரத்தில் இந்து வெறியர்களை வெகுமக்களிடம் இருந்து தனிமைப்படுத்தும் மாபெரும் பணியை காந்தியால் மேற்கொள்ள முடிந்தது. அவரது உயிர் குடித்த பின்பே இந்துவெறியர்கள் குருதி தாகம் அன்று அடங்கியது. இன்று

அவர்கள் இரத்தம் குடித்து அடங்கிப் போக காந்தியைப் போல் ஒருவர் இல்லை. அன்று குடியரசு தலைவர் இராஜேந்திர பிரசாத் சோமநாத் கோயில் கும்பாபிசேகத்திற்கு போவேன் என்று அடம்பிடிக்கும் பொழுது குடியரசு தலைவராக இன்றி, குடிமகனாக வேண்டுமானால் செல்லட்டும் என்று மதச்சார்பின்மையில் சமரசமின்றி நின்ற நேரு இன்று இல்லை. இன்று மோடி பிரதமராக இருக்கிறார். ராம் நாத் கோவிந்த் குடியரசு தலைவராக இருக்கிறார். வெங்கய்ய நாயுடு குடியரசு துணைத் தலைவராக இருக்கிறார்.

1990 இல் அத்வானி பீகாரில் நுழைந்த போது அவரைக் கைது செய்யும் துணியுடன் லல்லு பிரசாத் யாதவ் முதல்வராக இருந்தார். இன்று லல்லு சிறையில் இருக்கிறார். வளர்ச்சியின் பெயரால் மோடியிடம் விலைப்போன நிதிஷ்குமார் பீகாரின் முதல்வராக இருக்கிறது. 'வி.பி.சிங்கோ, மூலாயம் சிங்கோ யார் எமது நோக்கத்திற்கு இடையே வந்தாலும் எங்களைத் தடுக்க முடியாது' என்று கடுப்புடன் ஆர்.எஸ்.எஸ். வெறியர்கள் அன்று புலம்பினர். இன்று உத்தரபிரதேசத்தில் மூலாயம் சிங் ஆட்சியில் இல்லை. வெளிப்படையாகவே காவி உடையணிந்த காலித்தனத்திற்குப் பெயர் போன சாமியார் யோகி ஆதித்யநாத் உபியின் முதல்வராக இருக்கிறார். அவர்கள் வரும் பயணத் தடத்தில் உபி, மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரத்தில் பா.ச.க. வின் நேரடியாட்சி நடக்கிறது. தமிழகத்தில் அவர்களது நிழல் ஆட்சி நடக்கிறது. குஜராத் தேர்தலின் போது ராகுல் காந்தி, "தான் பூணால் அணிந்தவன் என்றும் சிவ பக்தன் என்றும் பதறிப்போய் பேசியதும் 27 கோயில்களுக்குப் போனதும் மதசார்பின்மை என்பது பற்றி காங்கிரசின் புரிதல் எவ்வளவு தரம் தாழ்ந்து கிடக்கிறது என்பதற்கு சாட்சியாகும். கர்நாடகாவில் காங்கிரசாட்சிதான் என்றாலும் இந்துத்துவ எதிர்ப்பில் அவர்களது நேர்மை திறம் நாடற்றிந்த ஒன்று. கர்நாடக முதல்வர் தனது வாக்கரசியலுக்கு காவிரிப் பிரச்சனையைத் தான் அதிகம் நம்பி இருப்பது போல் தெரிகிறது. எஞ்சியிருப்பது சி.பி.ஐ.(எம்) ஆட்சி செய்யும்

கேரளாவும் இந்துமத வெறிக்கு சவால்விட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்நாடும்தான். இதுதான் இன்றைய நிலைமை.

கொலை அச்சத்தைப் பரப்பியபடி, கடந்த காலப் பினங்களை நினைவுப்படுத்திய படி இந்தியாவின் உள்துறை அமைச்சகத்தின் ஆசியுடன் வந்துகொண்டிருக்கிறது ராம ரதம். தில்லி செங்கோட்டையில் தமது கொடிபறக்கும் திமிரில் தமிழ்நாட்டின் செங்கோட்டை வழியாக வருகிறது. மூவர்ணக் கொடியில் பாதியைக் காவிமயமாக்கிவிட்ட இறுமாப்பில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஈ.பி.எஸ்.ஸு.ம், ஓ.பி.எஸ்.ஸும் போன்ற கூஜா துக்கிகளை நம்பி வந்துகொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் அவர்களுக்கு கிடைக்கப் போகும் பலத்த அடிதான் வட இந்தியாவில் வாழும் மக்களுக்கு ஊக்கமளிக்க முடியும்.

'திரேதா யுகத்தில் ராமன் என்றொருவன் இருந்ததானாம், அவன் பிறந்த இடம் அயோத்தியாம் அங்கே அந்த ராமனுக்கு கோயில் கட்ட வேண்டுமாம்' — இப்படியொரு முழக்கத்துடன் வரும் காட்டுமிராண்டிக் கூட்டத்திற்கு தமிழ் மண்ணின் அறிவியல் பாரம்பரியத்தைக் காட்டி விரட்டியடிக்க தயாராவோம்.

சூழ வரும் பகை முடிக்க சூஞரைத்து வாதோழா.

தமிழ்நாட்டின் தென்மேற்கு எல்லையாம் செங்கோட்டை!

அது மத வெறிக்கு இடம் தராத எஃகுகோட்டை!

மார்ச் 20 அன்று செம்படையாய் திரண்டிடுவோம்!

மொழிப் போர் வீர்களுக்கும் மாநாட்டு வரவேற்புக் குழுத் தோழர்களுக்கும் சிறப்பு செய்தபோது...

பெரியார் முத்து

நமச்சிவாயம்

பேரா. நெடுஞ்செழியன்

பேரா.ஜக்குபாம்

எஸ்.டி.செல்வராஜ்

பேரா.குழந்தை

அருள்மொழி

கன.குறிஞ்சி

பசு கவுதமன்

அருண் நெடுஞ்செழியன்

பாட்டாளி

ராமானுஜம்

பாலாஜி

சாதி ஒழிந்த சமதர்ம தமிழ்த்தேசக் குடியரசு படைப்போம்!

தமிழக எல்லை
செங்கோட்டையில் தநுப்பு மறியல்
தமிழக அரசே! ராமராஜ்ஜிய ரத யாத்திரையை
தமிழகத்தீற்குள் அனுமதிக்காதே!
காவி பயங்கரவாதக் கூட்டமே!
தமிழ்மன்னில் கால் வைக்காதே!

மார்ச் 20
செவ்வாய்
காலை 8 மணி

ஷுயிரக்கணக்கான மதச் சிறுபான்மையினரைக் கொல்ல..
பாபர் மகுதியை ஒழுக்க வழிவகுத்த
ரத யாத்திரை என்னும் ரத்த யாத்திரையை அனுமதியோம்!

காவி பயங்கரவாத எதிர்ப்பு மக்கள் கூட்டமைப்பில்
தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணி